

ОЛЯ МАЛЬЧЕНКО

М А В 'Є

Хмельницький
Видавець Стасюк Л.С.
2016

УДК 821.161.2
ББК 84(4УКР)
М21

Мальченко Оля

М21 МАВ'Є – Хмельницький, Видавець ФО-П Стасюк Л.С.,
2016. – 120 с.

ISBN 978-617-7461-17-2

Третя поетична збірка Олі Мальченко, в якій втілено подальші мовно-естетичні експерименти, є літературною спробою за допомогою новітньої радикальної техніки, поєднаної з автентикою мови, створити модель національної архаїчної пракультури; письмо поетеси є тим літературним явищем, яке повертає із забуття репресований пласт мови – мови як вільного стихійного потоку потужних наденергій та способу докультурної екстатичної комунікації, мови бажання як найвищої істини, якою промовляє Природа.

У "Мав'є" авторка заглиблюється у морфему – ту полісемантичну мовну субстанцію, яка відкриває ще більше можливостей для абстрагування й виявлення варіативності значень, а отже – більшої екзистенційної свободи. Взнявши за основу очищену морфему, поєднану в органічну, вільну й відкриту до прочитань багатосенсову поетичну конструкцію, де кожна структурна одиниця є вибухом знаку і сенсу, – поетеса утверджує той ідеальний простір – простір Дива, який можна назвати концепцією сучасної поезії.

УДК 821.161.2
ББК 84(4УКР)

ISBN 978-617-7461-17-2

© Жилиякова О.О., текст, дизайн, 2016
© ФО-П Стасюк Л.С., макет,
друк, 2016

ї

о

в

м

а

тебливо

зростивибух
тіло поміж відрод
паруюче
у бентежу повз краси де б втікти у
всеможливе
хитаючи мандри у розтяги важніе
без ухилен' глибизни..
порух стріти
середне те спали

оєї

ануте тріпоті мушлів
абоще віднаймі пробитті од
стримне позвір хоч розгори олші ж м'єш?
у стріпочи розрадді ра:
яори у чари дуже куди ще по трим ти
ясіючи долмени шугі приниззя а потімви

косично гур'ба голодніє лупві гряве жиж
кир се о грім серед босих
рад у а остерні жива бо о де хвигує
вужні пройми глеку білости у тих космах
а грубі чорні жнут' о нутро дощ схоти в мене
легно чуєш... шу!
тиняє послабі тугаї
вічні зерно
м
п оли

паогон'

м(мріє)оє(о(ні(люба)жна
та(до(вод(ла(кохвице)ло(около)д'яну)єн'
но(пов(жа(ло(тілом)ве)р'є)не)чи)впи(ї)йди
на(жа(ли(вла(паогон')ди)ця)
зі(мло(чер(пла(одда(р)си)є)м)влена)йди
од(заст(опі(гадю(коси)ччи)вно)упили)начє
і(по(ляр(уде(вер(докрасно)ши)н')ве)ле)л
за(спо(верт(голо(при(шаліє)рем)ди)ляве)лог)сим
за(ве(де(при(ї)вто(злепроша)пит')йде)н')чіром
о(тво(ла(ніж(а)тво(лю(весна)т')я)на)ска)я)є
все(засто(у)від(нама(роз(та)(плідна)квіті)гання)родня)не)є
на(ві(до(спра(кож(силу)ну)гу)несла)тті)га

гаруспиція

/по крові – доля/

ст(а)не(се)віщ(у)є!
(а)ж(є)рн(а)ж(єи)р(єі)
г(оо)л(і)у
(н')(і)н(єи)о(с)к(ає)ї
о(т)к(а)ж(єї)у(р)р(ао)д(єї)м(оє)ж(є)у
в(оє)р(т)аи(в)иу(р)н(ає)м(а)к(оі)
л(оа)с(ио)н(аи)м(аи)м(у)сл'(б)о
в(оя)р(ои)н(ао)в(ує)з(л)іс(бу)
(а)с(п)оо(ж)н(уо)т(р)а(в)о(с)б'(ї)
р(н)є(д)иа(в)а(н)о(т)н(у)т(р)є
10.04.14

ТВОЄ СПОЛОХАНЕ ЯГІД СІЮ...

твое сполохане ягід сію твоє вербудоллам чув
сопілці невгамовне ців'я мо солірне мав куди жати
самовує у поміч прийшли ягідничи жад жадення перев'юн' відпоксилице
шухнут' вас у ох спрагшу й зеленохов' подолекірцю тиснути на ладен
мук ще спіймане дівча кува хто ліг на них знаменна воколла ллюолюбо
масо ягіддзвіну передперсо спиня ширин' леслив по обійми рожева...
рожево долине! а далі спізне спазмінне череводощу і самчиня в роті
зношує дитину – чарівну твою й не-свою спраготу вірного тіла і повнії
місяцйвного злиття по двох по чотирьох
родит' біле слово
сположнйвне великого самиччиного тіла спровадженого гладдю коливку
самоожертову міц' по долі війцну саджу верховіддя жмен' самопорваття
вужчих тесн маху смиренних звузе лоту ломоту підкрева жух велеймний
збіг колюччя перейрїйниці' лопатих звїробїйних лист' напахнутих жалем і
кусне куснивої за неповерненням стулених рур макати віс' у не дрібноту
гожу май лоснице жеребця й рук спохресті луду то б не пускати не
від... і споглядати влади обоженен' до вашого кусеню ввібрано толоту й
зголод вужестріл' мирбуття замислен і створимо ойбіччя ніжних
співзаймистих тиснен' лоскоттілих зухвалих обійм до лан у
вибух проростає... оротá
роговіла дібка сувота
леготіла вужові по тринноті слугувати мис луку чивку дай тугу отужно
брови зголосилися до сам до вас до чуй це розпачливе шумке гоміння
чистоти крип'ятку хмиз знайшов своє впорання а ти шукав стинав
наплід ще погляду вас ближче глитво дуже в них непобути стримом
забагнених вертлявих огидь' бо ж дарохлібне на початку літо вирує
дозелену смаж осталу бажу трїщину по нам біл'ше
густота вас розїтне...
ярозтина на доллу твій роттвіро надолений розти...
і ми бо ротті пвітрі з чув не шепоти... жнивуї по ротуротте загнів
поротїликупи
мсивуглупі ще ж ажзливал'ні самотак й плав у місток погніву міси
хочеш порїг
верни тіч у питво

як споминї /чи враз в то чус /

(с)у(тіл')не
(р)а(на)на(м)була(о)б(р)ядо(мв)то(ми)
й(а!)в(то)мо(лин)стив(се)на(м)до
(рук)г(у)сти(роз)ти(н)ім(п)усти
уст(ким)и(при)во(южжі)при(у)зри

од(чо)рно(бір)мне(дно)де(до)спо
жж(я)є(не)спи(в)на(а)мед(ра)о
(в)ще(ни)і(ця)і(спо)ліс(к)не
кля(і)твою(рни)це(різ)а(на)
о(на)при(ро)ті(все)сню(чи)ж
(а)зна(о)ла(про)січ(ро)шу(по)
ги(не)лу(оро)ску(в)ше(є)в(на)
і(по)ла(ді)гід'(ви)о(на)пір
я(нам)плід(скл)а(де)
в(ій)на

ДИКУНКИ

дикунки пал'цю жаг рудбаві
сповіщіру о пестота кохавича
дикунниці дартрій даровина
пахоща пествиц язуй вивоцо пла!
о охвице о спрагка дикнохтіл'
безжердно вгня співоложаннице
люботрійко! магунноча спервиця свобітна
ой дикочолії стрункопірночії звабниці!
плясуюют' до коріну ой не пійдут'
ні! повз к(г)ілок
не вернут' поклоніння чаргостроті
дикунви дикі сумом білоквіття пляску ал'ву
чаручим тахом розквіття віл'готанцю печерин
дикунки ситі! вже спізвився їх наповнити
як надповні вони мудрістю розжерл піхв'яво
танец' осімнюют'
милідикі дівенії...

ОТВО (Є) ВОДИ

отвоє(від)отвоє(далі)
о(тво)є(води)отвво(є)!
яспраг(лива)
рукам(не)вірю(по)вірю(ще)по
смак(у)ще(на)я(лину)тво(ю)ніч(в)пря
де(твоє)дави(т')тебе(в)мо(ї)тло
тебе(в)мої(дали)те(б)'є
сам(ячи)х(о)твоє(води)і(по)

(то)не(н')по(тому)
л'би
отвоє...
чом(в)
далле

МОЛЕМІЯ

аж зміє
змій ли в к аже
рис'ю посту пи
мокні трунки о темнія
зсохлі я ш
то блідже ні те каю по
миру по душу п
мни та морс'ка
морскриця шукаюч
голод си
т на синах хмизо в ший
подицю чахне ці сугощи
й руш до клету там по рід
тве струмив се пив перед
дощовою всоту ю ще з з
передлуззя сам у
хованки ти ж не піймай
мо те ж хчеш вітер на
заповну мучити ал те ж
верескниц' міняв а посолом'
аж ще теперо сум дес' всечищ
неоприм'є нам синам
спогіршу спогто во ріг
мирає як непалено до куп
у присвист потоджає
ай по потім всем на
молю! зміє! миру
прошу в демоній
війни

марення лон

ти привиділась мені з п'янким ще вужчим лоном
з чеканням побіля рота з язиком прагнення того
що мною втомлена о водах-повенях остогнеш
і змарю
до ставків незлічено
втече трем тіл змагання за здобутки трав
розсунь стеблиці свої знаючи ! про гру із сонцями зволож
сльозами вкриті всі щасливі і нили у неспокої про
втолення безмежжя опалень
ягоди загостреної з середини
діва орно! ти привиділась мені сп'янілою
від власнотіла власновод
та вилила
мені у розквітання замах до вроди твоєї віддячену гордість
нам би з'єднатись
але марення твоїх лон тримає
1.05.14

лета за тою бо

кро в о як г у сла о р усл а
во о рі д зій ш ле о в сі ті
дер о 20 лег е н ей
щ о в з на ли з лют ті в ра
н у ж н и о в о д у три
ма ли п о біл я лиц '
і до же ни я кі і ра ли
як і ріб ні кл ю чи за о с
три ли пів ні лі с ок ли к
а но по здо б и ча к аза ли:
о й на по ле не о й на л іс не
о й н а пли с тя в ер б а трі
сне і
ро зі й шли се і зле тіл ли
ті о зло тіли б ра ми і спле ли ся
з дів о чо ю ко с о в це ю
іо б лет но рі ко сту пи б ся
за оз в а не ї д и би ла се осто

ріжж я ми зних
уві рва пла пра дав коби лице
роз тро їла ні з дре
й сво спин у щ е й би у
місти ла на злі вишн роду і од
дівч а од пли ле у води ти
леге ней вже утроє біл' ш
і як збіл'ш е н то любо в
прине с ла і од весн у роз пл и в
ч зне с ла на у те р а по різ и і
дів чи не зі бра ла та зна ходи
ла і від п у скала бро до м
як і очере то ми як їх менш ало
і ше по ту ті : о по ше по ту я й ду
о по ше пи і шепі н' я зна йду за очі
в кла д у у змо гу їх я зва рю і силу
як впа лю і мо лодін' я с е по
л егі ня х ври не і сто чу на деся т'
о дни н ви пли н рі ки і р усл о
з мін ю і стр ах роз пи лю і вві йду
я по лоне на по то м у бо ці тридця
т'ма і тре м чи ще змаган' я не за мене
і в се пла ч у а й го ло шу й не верта
ю бо пов ерн уг' три дця т'
не по собі лиши в
ши зна ме н у об е ріж ну тіч і як вже
два д ця т' відрод и ли ся то зав мерл
о трете й у діл ішло і вми ло се слі пото
ю слі з і збаг нуле себе як по віч не но й у
то він і зм іг вир у ба ти за тан цем плів' і за
ти м у пів дів че ни вв і й шов
і зна в і пів нес ли дів чине і сипа ли
рід не повне н' я ал е нез бач е на
ти ша охопи ла злі соко ви ті і на то мі
ст' вмира ою збаг нул а ласи й збі г 20
ти що за три д ця т' силу на копи чи ла
о дним і засіва ла: ввер ни ми лий ся
до че рев а у тее де ре в
о м'я ке ще не в го р у зро сті ле а мене
ще не на род или а вас ще не вби то б
б у ло а по нам все зі йшло се і мило і осі

плило пін и я бо все про баче но й нам й
їх нім і по сл'о за ми раді ст'
і ра діє дівча і три дця т' у тій утго бі
і вона сама ще не зача та і по ним всі м
вір а

30.04.14

ти (в) чи

на(вчи)ме(не²)мо(в)ле(ні)з(різ')би(ти)
ти(в)чи(у)про(с)тяг(лун)дні(ч)у(ти)
(с)а(м)о(т)в(се)ви(жнє)шне(з)рин(ру)ба
(ти)о(вч)и(за)па(ха)ща(ми)тво(ї)мійти
у(це)вд(их)не²(чува)не(си)дих(а)йми
від(спог)лед(іл')ну(лин')я(ж)спо(га)ду
при(в'я)з(но)ух(ва)тві(лу)нок
і(чу)ю(ні)ч(над)хо(де)і(вмі)є
ча(тув)мов(ч²)а(ти²)а(вчи)рік(ти)
непромовіло
тво(є)те(в)чи
зро(с)ти²(омін')

5.05.14

перелеснице

цуп не м ало у ста
ви ще д ра ву ж чи ще
л'он над жа ли вне ще сит
й по спле тає
сую бо з не ї сміх
ук о ти о ло се
бо з не ї віг ка со ло ма
а з єї все знущ ає сво
ім соло до м ене
зни ще вку
се за
з вуж й з ни к не до пів ні

проротвесне

мо ж о мус'
же степопіловнити
кипи сін зма ж лоза між
на по же не від нас
ласку по раз н оже
онце с
сік и ж
ротаю ж плаесо!
зна сам еш
про рот
що не умі ще но прозріє
кажучи під билинами біда
за нашою горлосу сплідка на дриж пере о
роті в
весна одоєна на спогаді дерев
в
е сна
ж

тисячі коханців

коли я від землі як відірвати
земля та – то живіт мій живіт те –
то онебес' білен' те – то міє
ороса живлюче як розквітку – то
ноги на о бухлі полум' ям – то
те змаган' о з поміж ні гне – як
тисчи всебажвовниз – як те
ім розти сня ле т страх о – і те
по тисяч тис явсемож не впускала
і не о зхо ди лис' вми вали с'
далійшли все ж прибува ю чи
коханців тисячні...вилю'би!
а те! у вир їх всіх впусти
ай чи знали що не повернут' же
а з того ї діри вже вийдуть' навпаки
і всі ж одарені –
піхвоквітво в ло бі

забута

не(з)буди(ме)не(у)забут(тя)не
за(б)утне(тло)їх(к)реме(р)з(не)²зно
по(руш)ятро
пере(ч)у(томл)е(зна)ма(га)нн(є)²пере
(д)н(а)ми²(сам)инали(н)оті(сні)ги(по)
засна(ми)ти(б)мієш(ще)зник
(але)спів(у)роз(сві)ток(при)й(ме)клик(твій)
і(я)не(є)
у(забутті)твоїх(і)незгад²аєш! ні(є)вже
все(то)тін'
лиш(згадок)вто(мин)був
близ(твого)личчя
...
9.05.14

плачі/у припіну крові вінків

м(ій)	и л е ц'	ї !
	и л е н'	
тво		ї !
очи(зачи)ни(ла)са		
мерт'(о)сме!		
зга(сила)не(вбо)	ї	
ла(сліз'ви)о		ї
за(то)б(ою)	ой	у
ой(у)вслі(з)ни(ц')ви		люю
тугуб(и)лле(о)щю(не)пр(ох)а(н)у		
зміт(у)гечією		
благанн(я)чне	опове(рни)с'	
оверни! мені(в')юне(верни)	не	
(з)крові(лим)а(лини)ме	верн	
бо(ж)дощі(в)моє(ще)не(в)роси(чи)ли		
(вій)на(всі)яла(у)твое(біл')ш		
(є)квіту(ніж)в(мої)м(чер)е(в)і(спів)у		
твог(остало)	минув	
аймилий!	минулос'не(твое)вмагаю(чи)	

(с)ловомилий!
 ой(о)йна(чи)ж(тую)ти(зле)дів(се)
 що(з)а! квіт(че)саван(на) всім тілі
 насіяла(боже)крови'нає(не)з(ліч)
 на(всім)то(твое)мак(поскрі)з(но)
 ой(люта)лютіш(а)
 а(ле)та(шо)не(сме)рто(ю)
 а(ле)та(шо)ї(пло)де!
 вій(на)в(моє)череві
 із(рани)о(йде)
 і(по)тобі(й)по(тим)
 моє голоси (нн) є
 встан'(змо)ги(н)ли
 помстис' бо за ненароджених!
 хай(спи)ні(мій)вінок(крі)в'ю(й)ти
 тво(є)зерно(ви)п'ю знеїземлі
 пропушу колом як зниз у
 то вінок звіл' нило
 від кров
 і

кров-панно

мов(громі)з(д)кому(тре)бно
 ви(тя(ти)ла)панно(ї)од(пле)вле)
 мо(го)дре(па)во(чи)пна(ти)
 м'я(сло)га(пти)мір(ма)в(у)чи
 зо(дра)ла(зиж)пово(л)її(жий)
 лаго(я)чу(те)тур(п)та(з)ло(по)ти
 вер(з)мок(р)у(жа)її(всо(ї)л'б
 панно(о)роси(звуж)гро)ди
 пи(лих)с(тре)б(панно)зір(вий)
 на(щіл'є)пов(є)ні(се)го(в)хі(т')
 поло(ю)мра(ту)без(мо)хо(ди)
 терп(ла)панно(а)порайру(вжи)мло
 є(ча)кіл(ка)змо(маг)впли(й)сме
 з(у)жі(мела)хмизо(із)рику
 озмо(чи)жий(ос')мок(чи)те(пла...
 панно(ко)рін'змо(чи)й
 плю(ж)зіліє(на)в(р)оду
 зміїс'панно!
 чи(не)в/трима(й)у(собі) кров!

краса п

на м дво мне умі с ти в її
на мїї не омі ти на її дава
з на д в ці л'
же по ви ти це орм
нас і її за ін ше
на лиш у в не і
по з на д ко лу її в
нас ласкую
прирі си
в ту її
ж краси
є
б'

29.05.14

у

про а

ж про су й би їй гул о
б те к ли ж ту й ці й ту б
о в їй в сма
лит о в у ди ліз ту ди
в
к і ти
р о у і т
у д
р і й
с і к у

тіло (но) ві (є)

а
раєм м збуд и у тіл о
з бери ряс на лі то і по літ у зви
тіло лаг і д ние по ла го сти
ті ло зв є
сни по люб о ще на м и
є з літ бо
тіло од пт ах а
ті ло д'є жар у
ру те є рає ще до р
із ко при в'є лас ті в'
п о ладотитіл тіліє ново
з ти х з'є
тіло м нові є ми н
сол о дар о с мерек о пружн
и о зе
р о л і т о н о в и х
тіл
довіч ни
ні дух
у
ті ло з в ' є
ит'
обуди

7.06.14

любці

любовйце отрієнаперсо сур'м'!
сп'яніла щіл'ня! луд'яна лун'!
смілива на журбу проходів рми
ласкує й ну олизоквітн'о!
стя гну на слин дев' я то м
ал'цю й ух!
зерно знай!
з ерно в при й сік ну
о пог ли ж свій ме черами
пелюст тя пружко лускают'
оса мовите знан' тикун!

к у дри ц ю щ о б і й за нили!
ч о р на щ о о й а х п
о й в т р у ю й т е б е й
ту п о й в т р у
су чав у і х в у ой
на сил а й у на по в
а шу де мон виз г у б
й т о ч не до о й ти
ї о й ти ж за бу де ш ш
б о вт ру є че р е д ц я м и й
х в и л е м по т о й б і д лізе
ти с не я з ве на її ж і но че
з'я до ві лу ко ри цю
п о с и р і є її ш кір а ш а л е
н і р у к и її в т не с ка же не з ем лі
о й її ти ж її не
к р о ві о й к р о ві по в но
це с по ку с ни ця т в о є і
на в и л а х м о єї по м с т и
о й її не л' б и бо
знищу!

шшшшщ

у каю т в ійс лі
до по те б рис шух
л' бо си по лі ту гу б
нім шу ми ли й бо по губ
ис' ти с на ду жи те шу
каю жив іл'ні ше
ще
щ
е у

НИМ

наче
прірви твоїх пальців
у вологнищі не минуть джерельне
й майбутні війни справдять на
губах моєї одвічно змашу знищень
у ніжне хитаеш і схрещено по

вісім силень твого човгни
за по скороченню може
о те від нас
на захід
о нас уповно
ти темних і теплих і знаєш як
у мудрість протику
і по тому що
 світлостисне у між
 і лий у те що
 знаходжу
 чому?
 і вию
 бож
 десь...

а є...

а
є
в колі і поснемо
ласкаві бо безчас
ламує кричачи на лих дія
погроза
й злизлон
що вороже удобру
й язи рос змуси дерево
блискавицю втомитис'
і камін' зніє по мурасі рибу
і наріс змії плугає по
плигві жахач у радіст' швидше у
простерте вробимо звіл' у

(ти) мія!

всел'нія ти маю
о піски жерн
пекуча...
не знаючч нав' ще д'
храми гар' дими
кривизна перлісна

руйнів й юне
а по схилянню
отрутва
або волог або пін
або моло г а бо міл
або на млищі гуз
гуде с марагд гортані
злісні пуза
пїрни...
лен' о ине в
пусти...

в

це рце
їннице уст у
сам
віз'му
ти мія!

3.07.14

ти (йн) іє

я(а!)
в(то)б(і)(й)жи(й)спі(ай)зна(ой)ла
най(до)ой(ре)
ож(чу) в т б і...о ми(ій)
ше(ой)пот(у)мі(йдо)чут
(ай)ни(в)ці(ви)ме(не)
сам(ой)лу(ви)р'(ей)
ой(хо)он(ай)чи(ш)м(у)сл
(спі)ий(ли)йте(тбі)лад...
(зі)лли(ай)м(е)не(іму)бо
(о)ча(руй)ай(ще)ме(ні)влюб(лиц')
(г)ай(чив)ука
ти(з)ра
н(у)
по(тер)пи...

25.07.14

ерно

на топел в'н чи ст
а д і а а
а спи а ліє а неси
ш ш ш
ї аб спи о на ає
ж о с с' м
мо ро іал' де ме
в с о ж
біжв зо мал вгин
а в а и
спини ли посік ли о впа де
с' с' с'
бо на ож а ув
ж м е ж
розрас випали спокуси
ш ш ш ш
а мі поди вна зн
н' в є о
а шепти ерно на
ш ар а
а соли а люти любар'
ш ш є
тих у ле и
ш ми д хай...

ай леї ле ти

ах є у в'є ох
чери а х черн чад
ах роса вросу мелена ох
ай леї лети
легін' мни те по тик
у по нно по р'є

темі у тіч
в'є ой в з'я
зно мус' то
ти ойме п'ят й
бо легітне и
ох я няго с'я
в де та
ай леї лети
ай легірне
черний
флюярні ув мойу
черну
ох же
укоха й до ще!

ой а!

се за то мин о ю голосу тво я
га й тебе я лас о
з май стри в ти
і стріла першиву втілення вого т
а перши в на ту га без тіла світлої з на
парба й обіля обійстя цілунчимо
за перв бар вв аж га на оснну
дарб мо ло буття світв о нам звив й
одчин на дру га:
твоя зве ро м білим зве з вий ме
й у ніж ние а
дре во очима сходе рос ми й
лагід'о л ле о стерн' я ч на
лід змочв
позаквітко й у
г' лиймує на третби три:
ой лла ой не! ой а
ой диве!
то не я те ти те
н' тиєш
то я та ай!
на трет'б у

то л'ту є л
бов'

їнова

по невідомі тугі обрії

мирний
тягвин полів
рипняво черешиннею по
лонести сонцетивнеї
містив знакуупоріс
о вуж'ву плаєвни
допізнайопізнай
ще піво – на – вийми то...
дівоачуєвнаднеї
опізнайопізнайс
те її
її у неї вона
ниєм
о за у глибочуєш...
вона стогнуєїїнове
внеїнова
новаповнаповенній
сумирна й надтуга
невідома її
глибна чи
взна
й є ж
о її

по
тик
ли

(а)липпію

а в лип ні я м елю твої люби на лип ки лії лиї лад у бо чу й все ти а
хоти л'шу мв віди ту ли до гину га с чув рік рут'
а я к ? ма в і в ни к...
а по береги а по від берегу в уст не влиш у а п ро ливу а о у се тмо
ти з лекоту а з увігуй летото догод у прин ес у тису медоту з чи до з
із плеєну і в ий де мил им та

терва і піс на тий ломе лот уся в топи межу пере так бо та лує бо та ж
 ій чує у голоді дибне да ру ж приймилеї бо тим дуже нас поллеєно а в
 тих я т
 а ж про най се снийсяй тій були дух той ясів тни чи ти вбе ріг руш руй
 луни триви про я ж рує чи а в знию ріж про аж міл сип по раз і мож
 не поле тій чи я їс' на про т к ну муси по даси ще руч ай вмиве віл'
 сілле чия див дотне
 бо біже мало ой ма
 о тве не по сип у чюс'... пити зву
 лоско ще на тбі брине тим лише на мрійно нам вуже чути а лиш люби
 а нас знана не від бери паг ки хто я в тобі дму по оспи л'ї
 часб хай збач у май хай є пере д нині твочин' дмує рипка жич нас поси
 чи сій бо ще стри м оже
 вули ти сам пагну сині бож чуйв про непли н их біл от білійш а о нав у
 ж те ще ох ще буди ш он ще б'є надт чуй се милого м'є то две нас
 без од ни нас

жар (') ти (мо) ?

В ми
 (з)над(о)пит(ли)во(над)
 смі(ши)жар(з)ти(нас)до
 випростуванні
 ми(лен')о(ме)беріг(же)аж(до)
 пів(но)весе(нни)
 з(до)га(ду)про(ще)смі(юн)но
 про(ще)з(ти)сти(мо)є
 враженні жар(')
 о(с)по(к)у(с)до(тебе)сті(л')ки
 я(по)їла(у) розкриванні
 ви(дав)лю(з)тебе...
 яж(жар)ту(ю)
 дайжар(')
 (с)к
 різ(')

де таїна

в ту насолоду торкну тис
о пекучиш зелені то пірнай!
а ще б у надтову змани
в кохання...
молюю ще б у твоє руху
ще б в твоє мандрівнику...
ліс у колоозера
а до озера білії руки
а у біле визнив
ще кажи... мов'
ще на у
о по співай... го вір
нас біля тих джерел'
сяйві! у над вечір'я
о своїм незбуттям своєю
літо таїни відкрило
й не вимов' їх...
ми ж все
де таїна Любово
світве
с'

навже

ого
невже
на рву знави таким-то
рій-но
а у бо сих нічен'
сі яв у бо гір м'яр во
з лус купоче
ан де твоя
ла ва
хи
лю бо
д'єва
відводою!
стримит' з се рця
ли на

стеб
ли ва
руда!
наплету з її тіла мову
навже...
при йду на твій тен'
і боговим окличу
на! вже гори... мрець!

о а з о!

з н о
о а я ви в
з
о а я ви й
м н о
а
о за о!
в
с е
і л' і з' д
н о
а
я к! ти є и
о а т
р і з н о
м и л' а з о н
н о в е и
л на
и ч
а! й ба ч у й!
є у
й с и н'
у р т о
чи в
ма н и о
р е ш н
чи у є и ш
т и х!
п и й... о с

и м т о л и п
й у р а г
п х
и о л
о д
й н у
о а з
м
р і ю

до тебночі

милелюбний...
в тебін' ночі на ю но чи
в тебім серці ладна гілла
б оніч у стегн ах врос лосо лодко
а б о дай би змерча с
а б о дай би тіло ний отіло
й ти мені яви в се
блакітнічч ю но чи у поле чу
осиколубної плинні
так ий жев рію чи й о яс ний
так ий у одма рві сон це мриво
і не засторогу пас а вічноплес
до нас – мінливих та вершинних
од нас – млини меж
м рій ба по тебночі сповни ла
у що ми існуємо?
можетеб лину?
чи про чи н ю с'
о мил е люб ний
омолену
л'
повніч

МН

нам	всі м зри на
тобою	м
не по в	о бути
іль на	дн у
вт ра та	по ве
ти	д
не нави	и чо
дж	м?
у	ин
бо маю	з ми
лиши	в по ро
пов за ти	жне та й
те мертве нне	сут
міжна	ті нн
м	а
рута	жива
	тáла
	н

грав

нам зна є ш ш ш ш ш
д'о е ті ти
хви ля ві та ці онна
гра? ні
гран е гра в ... ні зар а
ні по тім ат
ом а рна щина у пло
рина а там
вибу х в
и бо
ах! вибух о є!
вої сліпі
хви л' час о та не
ви не
паро в у в анне
безпека
у
гні в ніж ні є а
само у повіл' н й у
дай!
дай те...
о вуз'ке о може ввержи а?

14.08.14

чаклу (час) нив

і земля його вилле і до мене верне

чаклунне
вбереже від спек дівочих
і ворожитка з міткою у роті а на скроні з гайворонієм
висмикне пір'їну часту з потерптя конопель
а з учорашнього знеповне мед у досвітне стожарино сепочатку
а під небінням у неї судома на солод
а у очах здриби кілу Роду і кланена у зтягненні зтремчу
велимне із краянням рушника обпоює вовчастії очі тому
хто з ранішньої доли впав і у прихисток наснився
і скаліче вир непомилу
зм'ями які ж ще

молоко посередь поля здобули
важких зрожевілої вим' ім рівко
ті неспогадливі забули ран у знак дробите
віщуни-віщунниці здеріть з покійника останній
хрест начольний та киньте йому прагле по нездійсненій
яскравтуги й пробачме на них і дрібцю на шлях
і в чаклуванні повстане отим інакша суть лебеда
і на всотої немічі зросило
вийдено сховок по дримбі що сопілку шукає...
чаклунко!
змузиччя в луни пос дно ли
підійми й того
і по чи
і то вільху здерж у по сльоза
ми в кору за тою
зроблі човен
і позначу
й сплавлю
й зміню
у плинище
бож

Х

не у коли а прогни вітер
кажи рот рот
рот еге
від туди й дми ту дне
мжа р ги и ! з про чу
де де д' і
гидь звабна
21.08.14

ВСЕСМНО

ще на
та вічнит
нас звербере
смаглява нескінче плин'
мири/мини мене з собою зне
і знебажай мене як убажай

лине лиши зореці вирве гас
не вір повір же ще до у мої
у мені зникни явис'но
і порятуї і знищ і однаково
зійди так згасно
і плід дай й лишис' безплідним
і холоднечами поріж телі то
і літо ініям пробач
і не пробачай й змирис'
а мир плети й любовно і підсмертно
у бо життя й за мною і
забуд' і повтори і
зникни й відчуй
то всеємне...

!

захват
і по різно
се гіл' ті ро те про гу би міс
ні титепір'я рус ш е гас
тій ма й ту г ні ч би й лучи
куди чга то по ди ба ги
го ж у ти чба ми да й
ту ли стн е є гри м же т е є
ру й ме да ш бо хли й за
щовен з а про є ще
хочи в у у у
а?
ї про
хай пи в ру ї в ну?
ї ну гни
до ти і б
ай р но ха й а в ї
по жи бо ж
г г а мір
лют' ми зна де
е е
а
хай...

овита

тиск ні
ну а якти спіймав
й мушу вріг воловити
памінь ци знебув? я у
йду ж чи нул'в хто зна д?
ти раз ще прешепни у
ту отвористу чічку о
зжу й її насправді вгин
раптує ци ти наднеїш?
червоно чи ч ш ж
сугто мой!
ай заспога лич з яд
тинуй
од ра
ю
20.08.14

богіна

лон на лоно
віриш? то є доверша...
але поспіл' лишили протолені лати
сузір' цвітоперш
не відходить'
дивис! віриш?
те за а а-глиблення
луснут' від прохан'
про луки
що м зарівнили висоту
одначе вір – лон на лоно:
невичерпне...
бо немає дна – йго не дістати
лон на лоно – все тісне запитання до богосте
над боговим ми ж –
Богіна а
мине після віднизування до
передтечі всім і сим запліднис' ї
а богам –
х!
5.09.14

ДИВООДВО

/де липне небо боги гинуть/

су ті н о
а дво х
о
с
то ти над во
х вил'б
од во ба вий ва
ві л'бо вне на двої
сяг а Ти
тор' м' ріян' дво х
ай!
д'о одво
ди літа ще
надвітно двоють' пло
двєють' плі
де липнебогинут'
а ми д' двоїнієм
і то єдно
залли й мі рот співусто сонцілу
й!
і в ми однин невведе
а вседво
і волог і камін' зтілмо
дивоодво

перелеснику!

явис' мені огнев роз'тто
яви се чарівлев оласник
йви незмір лакит' з о
чи зірви пасок й
встроми у серце
чи вирви серце смій
лиши пломіння!
ле ти ле с ти!
по мене ночі сеї
розпасми пламниці безбожених воліс'
одвогни очервно ла

ласкочу щіл' у чолі м'їм
о губи спинис'
о дай красу твою питати
про обереги у хвості твоїм
яду та отрутв величчя
о дару й сії рутчи лускви
втрив снів у!
вже випали зжаро
во моїй спині змія
а щоб душив ме кожен ніч
таним солодом
як твоє сім'я
талим диким як твійм цілунок
ташим палюючим
як яв' твоєї шкіри
он сліпи в моє падіння до твоїс'
розвітру вин'
з вогню тавро
таврї о заслинї порожніст' черев!
труї ме у ще неспізнан'!
гарячі води в'
любо ті пере
лесно

28.08.14

щетро

('я)нит'(ви)різ(а)не
(у)ці(лут)
не
ребро(на)голу
(пред)вколю(ся)
(про)сто(тею)шаб(лі)
вколи
ми(р)о(м)щасли(в)о(пін)н(о)ще!
так(то)грїю(тт)
(б)езне(ви)ні(в)цу(раю)
про(ти)леж(не)зич(мір)и
тве(рши)руз
маю(коба)л'ті(про)ти(річчя)

гниєві
а(ми)в
купелл(ях!)рік(ли)себе(про)
будже(нн)й(а)м
проторіки(рус)линн(о)лас
небооспа(дмо)твер(д')
бо(зна)де(же)в(ріє)не(в)пі
зна(нн)й(а)
(куди)шабля
стру(ми)те(й)се
та(м)ски(да)є(поли)нн(є)снү
й(при)сніє(садів)ні(нічий)
зухва(лої)вес(ні)ці...
(о)па(ро)стк(и)щаст'!
л(ов)лят'всепро(нас)о(нас)
(ди)бли(т')сто(р)чи
(ще)трохи(й)гряне(мир)

1.09.14

ЛІТО ВІЧНЕ

*/ми ж не стоимось
дійдемо запалу надмеж щоб їх згнівити
і гнів їх буде – поразкою й попелом/*

навіщо літу ще минути? як о звикнутись о заснілу зелень?
але вічне: коли огорниття травною леж на полудні гойдаєш стиг оаз маревні й
заколисано небо у безвідбитки хмар – ясно
вже як досі спеки повні очієм сонцеве блага не спиняться
а щоб очікування дощу лилося у загадку
затінку й росівія тіло випарам купання
як вода сміливо дає холодне я ріка збігає у звичні жолоби тілових прокиньє і
як плавба насичує сухість протиску в розгортачи випаленої щасливої шкіри.....м
щоб знов славити доторками спин трави й цвіткі вволєні у рійні кланиди
комашба
як до ми до нас Вітру!
сузірь овіяні – трохи зникли й заволодій розпоро щем спраглих відлїтїх меж
безкрай...зелень топлять руки чистота небозаквітчань
нагість вершим першопочатку
о літо... нашими ти ласуєш стегнами й ми відчуваємо зроджень о звіч н
сило

доовр (а)

дооаїсмхоомвч(и)й
єістнаадоот(хтв)б(л'ш)
анн(пв)с'єєє(мр)лст'
а(п)рвн(у)псн(а)рст(о)
прплв(грх)плв(і)плнвв(х)
ч(спрмж)нс(пврт')рз(пкж)и
зпх(вдш)нтрв(ш)пкрв(а)
а(снп)врз(вр)рн(о)о
іє(рпт)мг(ршт)и(й)спдб
(рзпзн)і(втр)и(а)п(бржж)у
(рл)і(кмн')і(нслхв)и
пр(о)тх(тк)вргднх(пд)бжн'
сплв(х)вж(а)пдрзн(брг)
а(снц')вд(мг)тт(н)
й(ртй)!
вр!
прнс(и)рдст'(втрл)
т(вс)првд
(а)

мертві Діви

ой(не)ті!
ли(зне)очир(лум'я)ни(вер)с(кі)лади
ой(не)ті(ж)!
жар(ос)ну(уста)ми(бпи)ли(жи)ті
ой(зле)нили(п)еро(стра)х!
отру та голу б пір'ї на!
мертю(в'їх)пла(тті)в(л'он)х
сту(лили)лада(н'о)мхо(в)
а(під)лас(у)ой(не)живі!
тінніміш
(від)сезго(ря)ні(о)дуба(з)рота
колотанцю
мрут'(ойм)діви!
лєртві(з)ними(сліпе)війс'ко!
лу(пит')цві(ту)лим
прохачем(мерт)вим(дів'ят')!
лижу(т')по(крупі)багогоматір'ю

діву(під)язик(в)клади(ж)
як(порожня)не(полі)
ши(ж)!
вони(мерт)вір(лиш)як(вогон')в(печі)лоно(гне)
вни(мер)тві(од)кажа(нів)ліс(на)п'я(ли)на(п'я)ти
вух(отві)рниці(на)скелю
перса(на)юодну(хіт')а
попшішив(до)рани
зовсім(в)земле(пере)ляк
кістки(пів)нів(над)брова(ми)
журино(по)дереву(плугá)ли(від)кіс
мертвелоборозни
лиша(сирі)
а у кожній зіницці помоглинонці
а у кожномулононіпохресту
а у ротіокріп
а начолірозтин
а з іспиннутрощі синіюні
може вкрити їх зёреном можпожежею
але лякливо хапають' всіх хто жахспив
мертві діви люті
милостиві зріють' нам
цур на мерт'!!

аніка

набрякби води а вола й по лісу луне
з рожаниці гупає хліб'я
виходу зряди вихід на втиш у грядне п
уповитче з-під колоди животу йде місяць
дякуй за хліб
а до того хлібу де
родивсе й займів у м'як
первістку із зубців білими мов жаху із
руками сильно мов вистриб
руйне
й знак іншознак разить
коло
це той засіяв сонце!

átta

помсті

átta! м(а)рн(и)й слід!
о р о
к д
іяма\бу т'
ре ту о н им буд ре ше
то ді ра вага
а
дна оаття!
о(с)вер бг и б ття
рум о вищ
а р
рн да твее ри т я
му ка на чер ер нці кіст от
ее а про істр ах!
їшся ятися б о
о
болю лад
одступи во
воли биті крові шабл'
яленіє перем о
г к
л ил' бо а?
ям і вин одн ва д
тр ид тиис' о
ча!
с? вижба
ита о ні!
вони? га?лід!
мор
уг а річка
спасе н
і всіх тих оживе
ненавист' спіпит' рій як полкоє
там рідше ховатейс'
окровінню вровані лицеміри
без шиї без прощені
тіла віх

15.09.14

в (в) оро (гу)

рв
ин а п
ут'
героїве ме ч а р?
роз зі дра? ні вили ни а то ма ту
гкіш е рі
з'
д ула пе ред виб хов ліво
аспра в ж ні я
як не під с та виш я в ирву
як на к ру чу й от ну
і по між ніг і
пом іж л оба х
а к р и ш е но реб ті в
й ні г г
в тя то й печ ін о
й у ла с у є й
пообіл' вогн нищ ш еп оте у:
во р о ги рр! оро ги и
ірв'я ні
здо хніт' бо!
а що о б ипро ста лис' аші вени
ащ о б б мі жсв віття ва с серпи ло!
а нем о я віл' на рука
і по рож ні ті ла ваш і
ще й га н'ба за рід з гне
ско на й те
з а беріт'
в йну

ан під твариною

а(н)підтва(ри)но(й)м(у)
ан(о)бач(на)м(із)ер(ж)а
под'лю(д')дми(по)виї(й)маї(й)
хе(це)р(ті)ні(я)ан(по)рен'чи
вертіла(пах)к(н?)
н(е)герл(и)посам(б)браття?

ан(се)ренїї(лем)коди
п(росм)бїї(не)те(речи)он
по(се)ме(ві)ір(о)гїдн(рапгв)о?
роока(мів)п(оой)
з(вик)а(ще)б(бж!)
мово(та)їх(немо́ве)
звickl
а почати
мв

йва

в ди хап 'ю в тв і гру ди
ї і пір во на ю у а к
уд ди шу ку га ти чи ці ла до йа ма ль ха
ох ти ну лу мо ні ра су зі йа нь до ог ще йа ла
ту ми ші ра йє ни дн з
спо кін' чув но ще ру те хви об йм є та до о л вз не
відгоролїйла ру ц і а по да мо в куй ваб ш
кай у про гух егої
мічно в'я ли
кин'!

мило (се) рд (іє) дай

тре(ти)ною(від)годї(ви)
по(зли)тею(по)з(лиш)
а(у)зли(дуж)бо(під)ко(є)
м(алу)б(ісу)злин(у)
(під)веревою(вір)ва
реро(ту)туп'
по(зли)тали(бри)ги
сотї(у)тигбі
бо(з)ли(ш)
(а)впо(лю)
ми(л)осерд(я)

В жагу мене там

жа гу ю чи по ті ля
о ат!
лиш ай
е тва ї
ці лунн я
сезго/ду а про змиране
ос' і їнно
ос' ожива на сен'
о жива зна дно
жага ва
ння
пусти ж на мене
те що знав на д иншо
обвий же трохи а
сил'ні ш ево
руці теплу ще як
пестити лав'є
у розлуку смів у
свободі обійманню
за о до ліпи розсуг
поле спин
ї ніг упорожнявіє
стриває піднапїттю
сомнеба
різнї розпускан' ще
від трох(и)очу
не відплистїї розбрунку
н е о я к
від від почат' жагищо
вріз на повни ла се
їллям й відпотоїбічча ми
розгруд' м цно як сте гну
не са мо т и а відпїймо
й позна
о познач
мене там

непередбачуваний потік

це передбачення появи мовелеса – неминуюч множинна – окремий збіг
півнапружень й зламу величезне гомінне не бо го лісне промовило – чорна
безодне! чорна! як ми були щасливі до появи темної тебе матеро! яка як
чистота є незрушність а бліде волосне заринає в крик – о ричи о голосо
та пізня зажурь стегнови невірна горлянка пече навірування в моову –
ось вертає кричачи ту печеристу кугу а може про різани ще з нами трохи
й вона лусне – чорна й глибин й куди веде... і йдуть – звідані – але й
вцілілі виходять хоч без язика але які сухі

(є) в бі ду

занепрошу суріззі рц віт
о в'єднія нас бат'це
за коли сує мулена стгоріч у піддо
брі д б рід
ра-усте
біди нема
не виокрім пожиначів неї
в неїс ин а в на сво на дно
як зволожно не підставу біди
незнищо не діли
біда як пі хва
ластівці водина
в біду
кін чи
швидше!

(з) рад

а
туй п ругке до лине!
оту й надк іст'ми!
зпідластопір' чардми поладо
підруги дні ізжжи ю
а веда мене підла
о вод иж мої ліва
зно юна зроди се мила
зно в оскре й сния мила!
й безпровинна а

підзна чи зна аж я ж
тебе влюбив а
никнули у тій прожнині
у те твоєвсе сві тлу мого
сплюнула-поглинула! з рад нице!
лише б з
а бути
се...
аж надко сами рид'ма втоїнно
аж надру ко му ю
післ підпружно дер
со лому полосу за тишею
наддолі зазич мені
щастя па скудо
зазич! долі провижну
роздерну! у спогаді не при хови її
о в забутті
о в
з а
як о божествочи почорнено у згубах
де як стоптати в порох
ту болючу сучч!

/ як мову створено чоловічим для спокуси жіночої – то потім він же й знищив її природне призначення; те тільки жінка зможе згадати ту мову якою було спокушено її чуттєву суть.../

і о перевливаю ночі сеї я вїдати про берег мови пребажаю й раз почну о вимов' їхн тискатис' а я о лиш одовжу линкі плескання
о та ж прийме люттю нове самозречення Мови
й вона наснити нам пробуде непочатною зневіреною звїрячою знепрощеною – а
тому й м'якою піддатливою як сором як задоволення у своїм прагненні пізнати
страх...

й та мова вирізнит' мене з-поміж бажачи її знепеченого хліба з її зерен ще до
млинування нездатних отріснути о вона ллає примус молока біля артер'ї
зфобіізованої пригоди о біле воріт розмаженого уpekелізованого нагінні
премислення везуупинен' те моя...

носіння пообережбі ж боги ним накіслили вражі плетлі б
ячнозорне Мово! протикнис' мною – бо я сл'оза як здатно враз пліднити – від
мене зродиш й утроб' й первіст' і зчинеш у собі й війн
а раптом переможе засторoga по біолі... ні
як залюблю твоє м'ясо стїчеш вологбою й зненавидиш
бо я перша твоя шматуючи й єднаюча – як ти перша моя злісна
як ти підеш залишме після тебе

поет

(не) арма

нас торкнуть хвилювання прачисті

лі(а)д(у)є(о)т(о)е(о)д
і є
(а) д
й ні(а)!

лі(о)дла(я)т(о)усе(і)а
у хви а в
х л а в л с (ві) тлі
е і
(а) у
у л а (с)

то г

без н а зна (о) нія
н у
я т о
и і
ж р (уй)
а

чарі'н'о чи о т у о н
ч и т і л а о н р о
ш

Г(н)ед(н)ом

ненаволюб'

об
іл'
шеа ще
зне на вид' ме неси л'ніше!
ощепрошуоше! шал'гує ненавист' іл'нішо!
гмарібосуллют'
ненави плодішші! о ненавнії навидді на ї жжи!
о всі меніют' а так бо як лишші го
я всерізно твояб
гніті ж моє по під ших жишші а втім
чи прожує мо
ненаволюб'

(дар) у (по) дару

у(да)р(у)хіб(а)є(си)ла(го)д
(т)аси(ла)біл'у(на)в'є(н)а(поо)ххо
є(дар')б'(іі)та(мір)ва(о)з(мел)я
адар'ні(є)сипо(мре)б'є(аж)н(у)
від(ажи):

одарри одірни
заподірте т'ємн уу!
з'єж ті біл'є мучи а
терви збіл'ти дарри
радог'є ціл'ве з'ято лиитв о
не по ве рни дар!

віншба

асна ажв у же віншу
оби ніч го м не чекала
тоби одкохві л а до ріт
ще крас а є теби овіншу ю
тебя н атілю а тербі
ожди милясо твердо
ой гойдію айу
яфну аж колисн у
ай віншова найє
млачи с тогни косиц'
звори нуют' по
ахоохві ай есун'
а м тремкі
а т че ками дащо
вадайми
є і є

3.11.14

нер'

я у охмовл тебл ні
і ні од ні вми р ді
ми до ні о ті ті о
а ні то ми
рідні до усі оті неми
а не а нер'
а не о над а на о
ні щ а на о поколл а нас
ами ут о у придм
а в
а в
усимнезви
ина
ми
ну тай
любн'
А

22.11.14

студена

тви ласи з поготі
о ти ж біля ти но чк у
супоку сила легін'о в
остуденна о студеніш' ої
уд' бо
л'нняє йбе коле
водице то біля ти нц я
без меду медонила розбруїн'ва
ої! квітлиці! горите вна
о поволожбі зокра й зми
омни іє під душе ю
тіловогк
а сміяла се о тисла
й мпил з кринну
стогнучо
ю!

Й ТА МОЯ ТВОЯ Є

/моятво/

бери ж її нну!
огдиви а вона а по тобі жає тебе
нну! ак ти ай ажан' зо її
то є сі наші друзі
ой як наммила она то не артує вибір сонцій!
то на личко єє ясне диве ще третій
а най! а люби ж нас жіно! тр'ох
а люби п'ят'ох ах ми інших злюбимо
то не сила твого д на ді стати!
мила!
милея! тіл'к жи хто братом нам стане
твое усолоди
мила ж! най владо не стоє над твоє
до віра зрідно доброта! вкопуй егоїдів я!
милі вірні бо віл'ні!
ай любки-любкі лас дітну
чудо!
самице-виівіл'но
діво тр'омразим звіл'
о мудріст'! о щастя дару!
о береги свобод... мрійє!
злюби мою як я твою!
те любови вічнави
без я

ША́ЛИ

*/те неможливо спинити –
клекіт безумнозмудрілих повсталих природ/*

з лона в тобі
ще гірке ючи!
тече верба! тіч!
ї стовбур' зверг ї кора водус
й плюскує жоло й гуща
міг оге до яй тисно
відда! о відда йже
страх! о прийми а прийми
безуміючи мўдри!

веселі піхви

повбруніли легітним плеснуї веселі розкві
жарутко плесся от духм'яліюн' павно
о радея!
пар йде! о де...
рідиньохлинньо!
мокрі марят' о кличут'
у о непонурне плавбіти
є у сміхпівх увійдучи піхвбо
а пул'сува вквіт
о внутрішня а піхв' піхви
щілин безлічі у отворі о!
тунелі незнаних веселих квітів
поли!
бо в піхв піхви
з

я с н у ти

занепад од ніє ї вкрива в коріні а иншу вже правна зеленкора – співниче
дужче на оосін' із сікові молититрав щон' лед' в жовтіє присмаков'є олтарро
надприсме рт'
вдалася буйнія джерел поріслі висл'отою й під зіничним острахом до не бійся це
на тих берегах вадлива спра
о дуже вела по ні б цею радіст' лагнівила наспівом про су
рік й чевноча зне спіху неповідна підбережна ж жадоба
ба досі неспірна але ладломлена скибою звабу
трохи гірко у безподібних в нис – не зізнаюс' назміюю в регіт самоплин – ще й
що ж пташенію в зна р'
ту повноту од залишку довгі черед тварини вкривкі
морок верхн'олу нві й й
як стиснемо намаго й пірнаво у стремлін'
ще вистачч збіговидні скопища ознак жеребця у кобилиц' ще насушимо океаном
й вітровієм – на капище
гречка і глек
з тріщини півен'око стомив виглядом віролу ще зледенілі потім середині
стнут' почари – о дух затинку й коловороту о дух все пінно змаган' до богови
нам дорікання слізвित' неоднину – ят змовлена звичкою до степовижі хли
до о потерпи ще тріснутис мушлення вірогілл ураптована смерт' ні жодного – у
це пожни – і з радості осліпенієш щастуванням на повік о почепи риссю і
сочеш й вразиш своїм непідкоренням

ідолу (й)

твій і долемі ж ні
г (у) ба м (и) ту же зо
аїдоле у живе овогкочу ж йго о
оїдол епию в гу би у глеб у гле
уїдоле гар ще (м) агання
дай вмоли ти ідоле жив'є пругк!
о гукн и употріпоч м'яло зо
прий ми ідоле воду
сповни ле міл
живенний ідоле! промні!
д й(у)

яку

пелюстні дива

протис глибву пелюсти аромаїв
снующи вздовж претну
мах за вичаво
води й розта
овнизовгору
онизобікопрямоквив
оквітолицегуб
яр
міжпелюстїдива
міжпелюстїдобрива
міжцвітневосную
озасліпен'стебло
оуночигойднуї
сю багроцвіте
розритїдосхочу
під око мно чи
течуют'

мло сні кві ти
а стеб л о коли ше

дреївомос

явр
півмерут
оссок(не)зро(з)гис
отрот(міл)коре(тебр)має(богр
місина(кни)є
бо(лен)оз(ре)
(віст)певнебо-з\витримовілл
а(за)вачу(й)
дреїво мое
коринє поє
ау(а)і(де)
оприм! вежно(по)олосі(мера)
абри(ман)вітни(то)ч'є
бив(аліг)й(внаш)піра
дува
іо

вінок

рийни(м)хаш(у)
аш(е)а(щ)коп(н)още
(і)рий(ш)ироою(ри)й
о(на)дай
(не)так(а)ра(сно)
ятова(на)пір(я)наї
до(пле)пли(туй)вінок
мійв(інок)пле(ти)
(зко)ліс'(воло)ги(ох)
з(пеллю)сти(г)уж(ни)ох
плелли(ж)він(о)чин'
плелиллюяво
п(лет)иж!
засмокч(е)

Тии

тйи зга да ймене голезною
згаддай з вулинням лобі серцем міжиною
з'єлавленою згадайме щєлідовну
з нид насиллє витравуй
погличче верєсіє бія
найвиспитай вірх вог
ваб сищ тар мав
мирець стужж раз
і я минула
але дай
з
ага
ай
не я
ота
й пе...

ти се

ти се?

я. оті деревозиз сеє підтриво мов й під'ялі визором сіла надтремм
над'охом над'їсторогою вплила-рясен під:

ти мо я се

се ти мо в я се

се та за ми н я

а ті о я

вбилис'

ти се?

я. смі в ла во дівича го клен зв'ясти й з тим он огор де не'він опов'яв у
жа у жар'ї зажени м ще віж ген

о тиняли о каз горобин затолєн міч по журбою коле от зеленіє:

я се тисо річкожур'

у се біло у те сну

о тисни жур ба

над'груба а вого

вогню овустіли се

ти

я се?

ти. б ріж до ле вої а міг з нею а під'нею гули босе гро му се підмів о
тривожу міжжин вкоте брогу разом знав межею гір а крию:

ти се ще мо я
ми ла са мі ж
жар! жар'юна
се не я се не я
мил'я се не я о
в твої тво гуши
ятисіє

ти се я?

ти. не сил а ні а т рив безбожжі мів пірни у присон' у під'ягід' визною
мові мо'під'млос' втрап' у правесн'

о жаркі жарі
о в'янкі гливи вустенище
о піднилий ще свог тiku
може взнищ аліроси а млиємо:
надти се у над я се
у ти у я се
яса яде толо
о ясе над а се у те
у тремії
над'я'ти

овеснує!

то під рутою
під де м'ятою
знемога
віриш тим косам яко божеству
віриш тим стегнам яко началу...
мазуєме коло о кож того плясу
вириш на краплі дарує о!
зерені водо зереноялиз
мокриня зве зодну
млива леллія розсунн'о
й зве:
о ме поночи вві йди лел'
ле у те лед'
о скупай у присмерку цілуї
о стравуй озведи у

любовій полас юнче
мовила й липче віти до лона у призор'ї
встрибу дикії гони торюють' плавні сузиччя
мийє по безі вуст
розковту милі полизов'ї дере
доліс жмуту ялівцю й слизу
о йде
млосни й жагучий:
ой мо два розплестисе білим лонієм ввогнисе
розіми пом'я му ще й у траві
землю зволожимо таїною
моя люб'! весніс сім'я
й сонячні перса твої горіють'
о почнемо зачаття!
опочнемо...

тебеона

чи(м)ноже(в)
абилатебеона
чи(ж)луп'бозвийвс'
ва(м)ва(а)плесга
ав(лю)в'їжа?р
мокріликосигуб
еокріє
осиковігилиш
лиз'б'є! загор
лує оста йтеб ео на
вро ті з вір ця носе
оте б еона є
сузнижщ
хиле одреб й спорує

суха во д а
і
Л

відрада

роїливами береже мо в' од у
превишшы мо ли ще й по жеє
бо в них ляже нассповила пав перемти
о дажу місі ллої
воїди мо ляг опіслямною
зну важено ра неначе покладене
се знаєне мняті коші
дибай спаде й поє сочи мели дена у ворусі киж
й м'яні гллуб й ті ж це
ріка впалює ніру
самну тіч сем у підперез'
просухи ту й того у
прял'ну ніч заскучити за долій
піднеб'ями охсяїної брати піл'
натугою й в

вела

КОЛОСТЕГОН

(й)ра(яра)
колостегон
й(рай)а(рає)
хибинема
лишеголостегон
мов би ба г у й
чу ти лі леги
оууоууоууоууо
липкістегна
стегшу і пояти
приски гул
гат стего
хлан'би
а же а під між див
лющи
в є

4-6.02.15

I (3)

I
 I
 I
 I
 Є I О
 I
 МММММММММММММО

єом? >< ! яєбе(т)

↓
 хин в

о

 с тре
 б ні те о і сна
 я

ліп
 змилє вона
 змілеона дере

піз
 I
 I
 I
 I
 I
 З
 З
 а лю то
 на йди!

маа

полегш(полі)вірні(теї)яр
де(русі)драгкі
смолата(солод)у(де)шипви
заїмля(о)ко(взне)мі(г)ше(ні)
роз(мов)и(ти)пра(цві)т
(де)чи(б)тебу(л)а
впо(вити)кві(тули)мо(с)кріз'
ма(а)по(див)зросте
од(на²)одній(він)повз
пояр(сами)ц':
о(коли)б(нам)п(ере)тер(пі)ти
самоусолод(те(б)плих)стебщ
о(годі)б(всезро)ди(о)неді
в(о)квіти(зно)в'капицно
ярнут'й(він)не(требну)зре
(а)богов'є
мааа

живі

м
о жей в пєви сонце усте (б) лі оєі л'б(о)ви
махо яде (н) с(є) викли
без бо аєм пала
ітри несу
ї люов'не ає мет а меж
до власу де р' от
лага бо (зна) ти відку (д)
ме (є) ж випи н і сум
лякуюч (до) ізнемо в туди
в рани визна диву міч
малі вверєги тод(і)де клєси
невзміє вияти сим до
з а зне хливе й б щєвій
о р пєци з тад
тавіли
міс та нищ шакалів
у с(л)аді тер о ру
жив(і)є лиш(є)и ти

пестош

надивзникунаводі
надивзникумутби
пірнусозахоплимоа
йгаклалиноя
знап'ятудиначуєре
гітра(є)водпи
пестиощтиясо
пестиц'нодто
мляннодеос'відруслоає
косар'їхв
пестош(у)ахго
д(м)іжна
упосиле
летсве(а)піднарідже
везеу
дражнаозвори
овієці
налип(т)
упестиваєйу
нчидойго
забулаєж
гарсма
купалило
владлю
бімс'

тв'і ла (с)

ласлоскощіўустамуйє
наїкликалитийдоя
ов'промовўмойтвометві
чекаїхкамін'хи
долугидужат'ї
ластів'вітсаджарнеа
еласделастів'жива
д(в)авлюб'ю
(ў)сезно
31.03.15

поло (в') х (лон)

від(най)ти(по)л(ох)лон
надсхилю(й)тіка(вони)
налюблюїтріпочут'
й(крил)чотирва
ллє(на)лучен'(ки)п(на)долішн'о
(де)мо(ле)но(о)углиб'є(на)вк(лон)ин'
врічна(пащо)ти(мла)метіла(й)дотіла
йу(с)пол(ох)у'зни(вна)маревця
па(поро)т(ті)с(тисб)ц(віт)
течуєвтєч
не(до)с і
(я)ж(ні)
ажні(у)безтолі
доскон(на)ла
(пол)охлон(вія)

бмрїй

воде коси голодні тугі обів'їют' лед' томліючу таїву змрїв'я
і до те де з березнам с палю є вітром виверт
звечорів ще докіл'но світалаля
смола мрієви! у долив'ї над поле мо упрагно й на
масти ме мріє лице й губи й лїве стегно й лонні коси
й заплесни шало догори досвідів великого пружживого тіла яке
вселенське і моє
впусти пасм розмрїйного пряла у теменнисто босі гаєм лови й
дай тобі зів'ю! мрїйба о овиспів в'язноспрагко жолобове
вужчас знахідка й томлєча жарва задовго вомрїє висік пала
й од низо бажу нездійснене й триви од лагідно горіти
вчаровані до благо маривочу мрїйніє світу мрієваб'

мокрїладо

д(в)иблис' мласавієдав(н)их(в)олот'
вис у не три ма

д о й н о
г а й й л а д в і й не
м а х й і

(в)отре

м(т)имо
шалинна(в)мо ря то б
то діб у з те
опруженіймо в над і змогу
дмів не там прас(н)о ні й
тям ввижже
сам ні отас
(й)ії усто
г они бере
зо пах
губуд(р)и(б)жа рикудивзтим
можитілагорумівопасся зочигалляв'езму
лутурбуйе²оговікудо
ладовсїйдевокругого магслин ужмийвирв у
війтва(н²)о злі(ту)й пор(в)ачаг(а)рубовуди
стомишніжахібає сім'ясіл'часуладо
всі(м) пилино

ОТАВИ

зійдіть у траву... /Рене Шар/

т(е)ра
в о
че ретто! віл'гучче онця
зляг ляво очеретта!
вієш змас повстало д аж
зайдемо по серце у терпкії гайотрави
щедтерття рутвиц' рястко дурману
вроде сний сокорен'
резедо найтрави
тіла приворотник зіллюбе
і з дикуннілих дигб солод'я
земни випари і зерна
і в ці лункії
дитямно тілюючу найземніймо
трави втискалис'лицім

любзів'ючи приласочиною
самий сік життяб'є о русі
молочаї крику стого праліття
у жили цел
у красу вторгнення
плаву

ойная

айноа оянаї тидоа жи
витримаї ойная
айнадів литудив яізти
моїдар вістреготу се подоя
виласмує ойнаді
війзелея айудти
отяжу всезнепрутн'о
мелемною всузно титедай
мляяде на весноойя
ойза повніє зілл
єчір'я тум на доойде
знесе бо а чим зе сим
обяїє ойдивай
уянати ітеути
бажауойа

4.06.15

лея

лей о! лейо

ли

насмочки мене ли в найє моє милли

ле йо! звели божо гу!

д(є)руя лея не тно ті

люта та лю ле я

в ї д смійся в(ніч)мо чи п ух

ря(д)но й тави

у предкра безбояззі лай

во́ли твоїлейо вме не під нач

воллю ся

ли лейо! звільни ша

ле я

лижу боживі'о лейо

твою

ядоа

на(ти)с

іголо(дяві)

лигіп'іліхкоротб

гулболин

(вибо)тимбидає(ї)

(І)нетрап'зручу(жде)

мелебоігулиядимтру

майчивідд(а)

ойнеко(йтї)злу(ча)де

жег(пасу)прец'лаю

тимсма кудище хочу
хес
ласбу руше свійте
можега й можелі с
можеті к а пилис ей
опілля ли шуя зву е
прогі на в то чу й в бік
йва с гущиє ба ла трит
адне се му схов чоде
сімдо лян сімусік сімгру
алежне гуша ніч всік
можиття й я бо трепіт
найж ди

бажаго

у сні де жагісним линею
з'явис' у сновидді гола
зчави ж джереллячи устищ роду
яви о стожжя ніг оп'яще маром бугрище чер
од жаг вогких і злячно в чарі
у клетоту вбажа
обпечен' лігву забуття о
вій во дивний соне
прили бажанко
я повен вару
святости руху
здійми красою
бурю на вежі

(те (р) ти

се

ти

вер о
 рпе дан
 сі о всо віднайшла
 к ли х так и
 ал і о о лишл
 с л (с)
 е и в
 схоло не всо
 змол у та я нн
 о
 віда прас мна
 дму ла греб ін' з тро
 що від трою
 лагоджу бо грест
 то знов у впер тим
 до ля г ір
 ка
 ме забаві лі гон
 он тулії грозї й клиї о кликаю
 земле зна на м вповно бо радіст'
 плавнішіяземля
 тер

ЛОНОДИКА

лонодика то я в'
 од а то я ше ще по то пит

тевя о куси ме влу ч дри
ж де на чи у а до бо ж є
в че пи за ло піт гат ва тро м
все чи м є тиї губи напни
тре піт за ж орна ми після лит тя
по мни у зі ста ва н ні
на отві коси ліс
на от ви пу(с)ти сім
я ж у знаку непорожн'ої глини
безжасно осо ці тре глід у це йде ріж
у сні п
воложок г(р)убі три
гам по тих
тимлонодікі
свободо і лоно
свободо і рот
зли ли
с'

вседосвіде / шукає де/

я де у те від о мли не з ти го бути
вуд змаган' до кож н ого де в раз
огн и ояру ніж о є мисливна п ору
д над ти гай п лишу
о я в хочу зна д то що омину
де наддосвід
у те до пни і мало
зер ну мід' бронзу оплав'
бунти і ліси
он та й вседосві д ні що поза ти
а є у де мин з дій у все
уседосвідну а ж понаддосвідну
мертає ви що пли ген' ос' по най
древоття намин у чие по ллеє до ю
сине і ці
про си у коло
або ж зна хіт' або під до не си
від почни м о в
це ста є в сим л
у як житте та п'є у огнезне дай

русяв'яче

о (є)д (на)во (д)ни (ж)ми (є)де ї(ру) су е
(д)о (ї)по (ла) д'(то) є(оє)лі (с)у (од)
п(а)ла(о) ї(л)ї г(л)уби
мі(а) ж (бі)г (мі(и)ж)о (се/о)рдд(я)вите (н')
бо(гші)ви (ву)сти (бо)ліг(ї)ба(ву)
о(ще)д (о)уй (ли)оц(е) о (в(у)оді)
їмел' (гає)м'я (н)ло (с)и (ї) ву

ходи(в) мене (у)воді
тягни(у) себе (по)те
бе(з) на(за) то(в)чу (ж)р'
ов(б)лаки(т)наї(руса)
(ов)черводнеє(х)віст
крез(бо)ло(це)зе(лю)
о(в)ліси(п)ливмоє
чрез (бо)ілі (тво)
см(у)їх(у)ягіджуязи(к)до(лин)
ходи(ж)я(с)не(знаї)г'ін
лишеволютовол'є
руш(ником)бу(де)гли(на)
то(рк)ни(де)сік
най(по)встане(ліс!

промови снів що

промови снів що я спочатку була налякана їхнім звісттям
і так... гущина нагадала про неперелитість; одначе дивно як забракло тями
збудитись оринницею неумовин: весь наш час уражен грою за покару але з
мовчання окрилилася зустріч небохилу з вістрям требин захочеш як збагнеш де
пів ішли прибуду занедбаних відраз і хвилювань чи в я на захід від коріння
зріджена мов линність й бозна куди ще крихти хай не сніг либонь завзяте
забажання снігу у вигидливости охочиш до вистав надранне: як кожна з них
мені занадто в'яла
заплутаність од крові навпроти спеки дивна кулі на певність води покладатися
не варт чи впити з мов і гайне в теє що сповільняючись не впізнає провин
останне гріє од за копаюче несхильність наддикого малюнку у відпочинок
насолоді голі невтамоване протаєння де межі гір овігнуть кільця лат і струї
захлебнію чи зітханья ов ту покару... що помічена вогнем
і недарма підуть у мед ще п'янкіші одкровення про знемагання у помлі і десь

і воїни пішли і схожі чистотою ріки нехай коливи бігот різні у сутінку зняряддя
не бачу опертя на стрим лиш чудернацтво ще зустріне піну і споре заборону на
відсіч відбуття і злам ухаще у кішві планет воно подерте де і най цвіте не
змушені до втрати охоч до втручань у найспритніючу пору відмовитись від
неправди а зілля але коли ти ще спізнаєш тремінь утомлених видінь що ще
нагріті списом й ласки нехай не вдвох де впасти від гонитви
все ж свободи

о в оту

ли у тепліст'
там у найспритнішому гли
відбудживо осма у у
тво невертання о твоя ла
від за і мо в ти
і біл'ш о хочу цій
на одинці о в от у
міжнасно в і

(п) рив (о) рот

три(й)плюваю(на)чолісетру
(у)зіниц(ях)най(пече)красо(моя)
на(й)печеш(е)ро(з)піка(є)д
овгу(кіс)пле(ту)тяму
о(б)плі(таю)ніч(тво)ю
відсонню(ніч)т(вою)гу(ка)ю
ще(б)спалив(ся)зга(до)м(ті)лащо
б(злі)нив(ся)з(ладо)мло(на)що
б(зба)жнів(й)чар(мій)мав(ся)
у(во)ді(вод)сім(тво)гоа
що(б)схо(див)у(про)валлє(сну)я(к)
у(пам')я(д')о(моє)їл

ас(ки)не(спи)нес(пин)еспи
гук(ай)чи(я)тобі(в)іддяч(у)т
інн(ю)(чи)я(не)з(ці)лю(т)бе)
асолодже! но(по)сну(де)я(в)лю
бові(о)тобі(а)нила(н)ливно
дали(н)овід(буд)ж(у)на(й)ярішу
жаг(у)о(пів)ночі(йди)
окинсяменеклич!
чи(при)йду
(я)
прийдуувсюніч
тебе(пещу)й(три)маю
чилюбовчисмерт'

губи (ти)

тво(ло)ги(а)гу(би)огуб
(о)бере(зве)жа(во)а(губ)де(ро)
уг(л)уб'(де)п'я(ли)вище(зни)ім
ву(с)т(л)нищ(ов)о(д)женим'я(з)ви
о(з)по(губи)мене
коли(ще)неколи(ще)
се(губи)згуб(од)ласу(і)пони(жче)
у(за²)глуб(ви)ти(нає)та(й)н
голу(б)на(стомі)і(пови)жги
ти(губи)ною(за)
ї(дай)

во (гне) да

то(мин)тиї(в)ти(с)б
і(збу)вач(ї)вог(ох)
о(пере)ле(аха)йвб
о(за)р(ї)ми(пере)ло(за)ми
о(р)ву(зо)т(ї)ше(по)крес'
по(лони)с(о)лон(о)м
г(р)уби(без)під(ста)в(ї)
бо(пекло)б(о)не(в)три(має)ш
бі(лих)сліз
ри(да)й(у)мене
це(од)крово(нні)

ла | м'в | а

ла | м'в | а | б'л | ага | к'д | у

п'л | и | в'д | е | у | к'л | о | д'т | и

о | б'в | а | д'т | е | б'т | о | е

ї | в'т | е | м'н' | с'м | а | г'л | у

і | с'з | а | ж'т | е | б'т | у | д'т | о

у | е | с'м | а | л'т | у | і | т'р | и | г'р

а | б'т | е | р'щ | е | і | в'т | и | у | т'в | о | г'н

н'щ | е | б'л | у | д'т | е | а | в'д | о | д'л | е

г'к | е | і | р'ч | и | л'н | е | р'п | і | г'в

г'н | е | і | в'ч | а | д'л | у | с'н | и | н'в

і | п'л | а | х'в | у | ж'т | і | л'т | о | в'р | и

о | в(н) | и | р'й | д'р | а | р'д | у |

мавії коси

мави клекоту!
спрагкого здивування у полельницю дарові
вільжано зширені прийманням у надр
й визниклі помилування у сплавлення врод і тіл
у пекельну чаклунську красу мінливості у
непошадву визріли принади себелюбови
з квіток тягуча тьма забуття покори
відлуння любасок і пари до змагання
що ж теє диво зійшло пломінно
що ж до ваш берег морям невпинно ліг у далечву
у піняві зникає й наближує
здійма рожевість вибухів що ви були змарені лисем
але бігко клекочучи розватрила у мрії
священна недосяжність...
і я преклонившись перед нею
вас закликаючи явлінням
у мрії мене спокусити...

ті (мої) ла

чи(де)кіл'(к)о(тіл(мо)іх в(до)віл'(не)?тбі
чи(три)мо(тіл(аа)чи(п'я)?т'...
скіл'(ки)ти(хоч)єш?мов'!
(о)дне(ро)со(ю)ой(про)се
д(руг)е(ві)тро(м)сіє(ї)тає
(тре)те(одне)лиш(над)ніч(а)ле(ні)ч(тче)
чет(вер)теє(я)ж(не)з(га)даю...
п'(я)теє(ж)орна(та)к(ров)
(ш)осте(чо(лов)і)че
(з)се(мого)п(лодо)несе(у)над(мір)
вос'ме(ж)само(доста)тне(й)ружа(з)н'о
оросла
де(в'я)те(піз'не)а(ле)ог(ня)не
де(ся)те(се)ж(над)то(твоїс...
чи(ні)?..створ'(о)сотвори
одинадцятес...чи
то(ти)січ(не) (о)творів...

о (г) о

п(р)о ви (під) ли
ра оте за те
д(р)е в(р)о пле
жа (г)
над(р) ти с
о пере
бі о г о в (у) ни
ла си х ва
пра із
ор' тер лю (й)
ба жи
чи (ї)с ма

пiхв'ярі

мло(сти)ве
па(гони)зій(шли)
(ще)диччя(м)пражагую(ч)
ди(в)ке(діро)в(род)и
мол(о)ком(з)б(уд)ис'ї(виз)рій(ту)га
при(с)тра(сних)три(вог)
о(двох)пiхв'яни(х)богі(в)
(се)гі(щ)омлостя(т') і(ласка)вля(т')до(лю)по(вені)
із(п)рав(до)ю(зілл)я(ю)чи(на)повне(н')
м'яз²(роз)диве(н')око(лиці)май(бутні)х(тво)рив
(два)пест(я)чи(с')
у(тій)просо(чи)ній(віл')зі(жур)б(туги)х(ве)снян'

у(тиші)розплеску(б)лискавиц'
 роз(хи)тую(чи)поле(до)о(сяйви)ни(пол'о)ту
 і(тими)звіра(ми)пропах(лі)коси(і)тими(погани)на(ми)
 ви(с)мо(к)чено(дві)зорі
 з(ночі)мо(єї)і(на)по(коси)вилито(на)д(рани)сонця
 зці(лля)ючи(загра)ву(чер)вони(є)у(соло)д(ша)нн(і)
 з(ай)ми(стиг)мук(клеко)тура(доші)в(мла)
 лила(стог)чу(по)серпа(х)
 по(врода)х(пiхв')яро
 не(при)б(орка)в(ши)поле(всти)гли(с)коси(ти)ласку
 й(лиши(ли)не(сім'я)а(м'яз)у(лоні)її...

чар-люб'

по(лони)ж(сво)їм(ві)ття(вим)
 непо(хил')о(ве)ресо(м)
 ди(вене)м(оче)й(силе)не(м)вис
 три(б'є)міц(ні)ж(о)го(ц)ві(тка)
 ой(ма)ре(не)м(не)ма(рно)
 (б)рун'(кі)жого(живи)ці(єї)
 за(сто)жар'(я)зо(спі)ло(м)
 ря(с)ту(за)дво(г)за(ми)гті(ю)чи
 таїни(змо)ви(на)двоодо?
 надд(ивно)у(без(тя)ми(ною)
 жнів(у)пару(ю)чи(м)о(к)рику
 у(віс)ку(жи)жив'(я?)ти
 осо(н)цеє(мове(в)мені... дай!
 чар-люб'б'є
 пів(ні)чни(д)ух(и)зару
 пест'(о)ще(од)ра(з)у
 о(тия)ві(л')ні
 які(ві)л'(н)
 у(оче)ре(т!)у)сна(гу
 у(з)а(пах)и(тан)цю(ще
 (ве)снож
 любов-трава..
 і(во)г(не)м(все)до(вко)лаа
 отио оо

ЛОНО МАВКИ

на(мав(лоном)ки)здоженут'...
о(ве(хи(безодню)ле)чір)той
о(зі(го(пращу(лел')рів)мін)слухай)ій
дере(мо(во(мавки)лею)вит')во
ди(пала(гли(яквесно)бна)юча)гга
надхо(пі(гір(кві(воложно)ту)на)ні)дит'
ма(прос(ло(ди(кохай)во)но)тромлюе)вка
о(зі(ї(ті(сво(волошково)ім)лем)ї)грій
не(прогрі(паге(во(пруттям)стрим)нем)тим)гае
лу(сто(би(ту(зілля)гу)ли)гони)нали
зві(пест(очи(бу(сднан')йних)ша)ячи)ра
і(вір(пи(мав'я(насолодо)чу)ли)но)дознемог

очеретяник

...твоя любов була поганська

Антонич

з(бо)лоти(яви)від
(о)з(під)нам(у)лу(зеле)н(мли)
оочі(гуш)яви(бо)літ! тр(ясо)виц'(лаіс)то(го)зо(ли)ва
де(хтиве)таїли(чи)й(чар)ояк(...)папорот'(ці)ге
здри(га)ю(чи)покоси(в)ід(мло)сти(та)ляку(з)твоєї(хо)ди
гадючину(мову)знасш(жа)б'я(чу)
і(дико)ю(калі)ною(ма)стиш(чоло)
й(шоки)що(б)бу(ти)звіро(м)жити(оче)ре(тим)
оз(б)роє(ний)лише(пру)же
іряс(ним)прут(нем)ша(лен)о(пру)дко(вити)нае
спів(із)вогкоти(пе)чер(по)росли(х)мохом
й(дрижа)чи(ною)
о(о)вийди(з)тогоочеретяноголігва
(з)поло(мені)рясту(...)від(плин)у(коро)пів(лі)лей(лата)т'
ообо(лотян)ий(к)і(пари)се(...)гра(й)на(віл')ша(ній)со(піл)ці
(я)почу(ю)о(...) не(ви)краде(ш)
мої(три)язиці(ї)хвіт(над)тоосока-волісся
на(ніч)одну(до)моїхвуст
спрагучих(...)
прилин'(...)
(о...)лин'

* * *

як ні ч о я
й а люб лино твісю
твоїт' у ти б'
т'із
ласко туй у от
в' ди о піхв'ітно
го й пізно виник се пахві
злтаю січ
се зворне іля
йлі д плеїдо
ореїця А
аг? рамністі логи
неї дні йа
проткнища вроїлих еж

древлянка

г(ей)на(том)у(по)лі(та)й(усе)роз(вер)гло
о(тар)и(не)до(люді)в(же)рут'(вла)сну(кро)в
(де)ти(од)віч(на)юнко?
(де)чу(гай)с(три)во(лелю)би
ус(тро)мили(у)тебе(жін)ку
о(уя)блук(ах)тво(я)зем(ля)
отв(ої)коні(най)жесну(т')силу
єу(млі)тво(го)ч(рева)
опуклого(ї)пра(гло)го(ве)сною
о(як)жаді(ти)впо(ря)дко(ва)н(ос)ти(сад)у?
ліс(ніж)ний
(на)спі(вуй)галяві
вта(пий)мій(сопіл')чану(жар)хіт'юнко
бо(ж)снота(снит')!
йдиполум'ямідисамозайманнямтіладодвох
чи(до)одн(ого)...тр'(ох)
квітуй(соко)звіл'не(ним)бажарієм
древля(н)с(тво)зна(кри(лий)чи)ход'лоном
тан(рух)ок(ля)кає(воро)гі(в)
болотяній!найв'язнут'
від(лісом)родис'
древлянко!

удра

з р ина і по во ді
є(ш) є(ш)
над лю дни ли вку пчи ли
с' с'
пере д чу ва
н'
о гля де о ми ло с ти
н' ви
пло мі н' во с (лід) ко ва
є ч
спі зна в? про гра
в у
під по рога м гри жи
е и ма тя
з від нас в
и те чи
і спа се пере гн и н
б и а
дру ге спо ве
й чи н
не зна є з ві д
ш ко
є піт є сві т не
ма ло

В' (юнка)

і(зна)поле(гли)в(ого)кві(ту)
із(за)бажа(т')оте(пле)к(а)ти
я(із)ронно(від)стлі(нн)я(але)у(тво(р)ю)
ти(ж)не(відо)ма(за)боро(ни)(?)
я(бо)і(за(був)тв(оїнну)есну
я(ка)ж(ти)юнао
в'юна(ізро)сти(ме)новео(жазі)ї
о(те)в(и)ба(жа)не(о)тво(їй)що
але(ж)бла(га)!
не(б)уд'моєю(в')юнко
а(буд')для(в)сіх
о(се)і(є)кві(ття)...

МОХО(Т)

(г)і(рл)вол(ісс)во(п)ї(д)я
тодіябло(рті)
ри ри ий й кри
д(о)гор(л)ит(спо)ві(й)д(у)
ях! від(на)ні(ю)дру(я)
су(рі)ч(від)уд(на)
ях! ли(ц)о(мо)й(юх!)віж
нді(н)сес(по)но(чи)ш
шели(діт)воосе(міч)
стле(по)ри(к)ти
відся(й)мо(хти)
вса(д)лоди

15.01.15

палко оберігай мене, болотяний звіре!

..оту(т)дрімот(у)роз(пести)ти(на)за(паш)ном(у)мосі
(п)ідхо(д')бли(жче)коха(тис')удер(е)ві
с'ому(ло)ні(й)прут(ні)всесві(ту)
к(оха)тис'як(дере)ва(у)лив(до)ш(у)
кох(а)тис'як(ко)маш(ня)у(пла)вня(х)ста(ву)
охати(с')як(пта)хи(на)гі(ллі)п(раду)ба

оха(ти)с'яко(до)с(тво)рінн(я)небо(м)ізем(лею)
нас(лід)у(ю)чи(ру)хи(оче)ре(ту)га(дики(х)о(лені)в
трави(й)води
(с)а(мого)літа
крик(и)за(до)волен'ї(ри)ки(спра)ги
(щ)об(вили)в(жи)ття(по)чав(но)вий(від)лік(час)у
(н)ову(еру)дерев(і)тва(ри)н
людинилюбовилісу
мовидерев
руха(є)мо(с'с)он(це)м(чут)тє(во)сті
(без)сте(жин)у(ха)щі
(се)новийсві(т)
(без)богів
(лише)дерева

одада

о (д) ала
і йму а її а о він
одада
жи о даладаюче
овертіли
і йму і є він а всіімо
оддала
ли(й)пи(й) безу
вин' таїм ніче
він' розгус
с'в яче піх в тілийс'!
над ім'яла о тіш!
ще дала о! без
а ляло їм дає
ео з вбним
одада ища!
одадав'л' на всі
м май всі любії

24.03.15

птах розлюті

(пташе!) розкохана самот рослава
саміння підверже ні тую а по надне за
диву ю
сум вбе ріже ж розкрил вершнелюб
вий на до л'
спів а по всети со люб
ла ска в ий о не мил й уорог над пра ви в і кло
гнали повержу не у проба чч а вмов л'
пошепі ти о ідо ле розлют
це само та під мною вин'
спасіння під не спасін' змивин'
не про шу з мін по лиш над біл' ше
самот тут ніж роз гні в у і
спин я ю чис' невга мо є мо го ло с
у вселю б ті ти і вони
саміт на лют'
на
люби її

сплавніє(?)

з(від)тіла(яр)ку(ща)мві(до)зва
кличе(в)лане(он)зве
пре(бу)ти(оче)ре(ту)жар(')
млосин'шле(з)шумовищ(ає)
(о)лляче!(при)хи(сти)ї(всі)
ведивода(од)лід(вя)ної(пло)ми
до(бу)ре(вищ)не(тями)до(о)мої
о(ріди)ніє(повста)н(ще)й
он(як)грутт(із)гії(х)ї(кіс)ру(дява)
с(теб)ле(вми)йсе(дуж)річаро(м)
пливе(ї)помста(о)огнева(вода)ло
нозмо(чи)від(ва)зі(губ)ній
бо(й)рід(в)пер(ше)звід(ти)
ляво(і)дава
біле(у)кров?
лиш(ео)ди(н)постріл...
один.лиши
і кров буде твоя (?)

ХТИВЦІ

пружні глибки непізнані мрії; цей сад надто хтивий і тому ми залишимося в ньому; насолода нова повинь – як ти розмазуєш цей трунок обережно у волозі ніжних повік мисливиці – тій яка просуває вогонь по руслах свого бажання; чим яскравіше видіння про незвідане тим спраглише постогони ласуючи безмежжям: твій дім у їй зіниці що обережно повстане перед заборонаю о хтивця зійди у те в буйнім блаженстві очеретяної дивиною мушлів і повстанців видобутих із первісти джерел пестошів мокрі дюни тріск щілин і отворів; пісня погойдувань й вмішень – можливо ще одна о примарься примрій йму мене о змарся мені ти з безумною плоттю із слиною-ватрою засади любов між груддя й туди – де всі були і ніхто не лишився – в таїну розчакнуту в сльозах і спливнях шельюбови...

леди

з
ри $\frac{де?}{ті}$ сховки

$\frac{я}{ти}$ велична!

$\frac{то}{пло}$ мне (я) у $\frac{м}{ців}$ ці

$\frac{з}{с}$ три (б) $\frac{у}{о}$ а $\frac{м}{н}$ ай!

гір (о) на
привід чи стигле
квітн (у) по (к) віт (ці)

і $\frac{з}{на}$ о $\frac{стри}{дві}$ о (б) $\frac{в'ю}{у}$

дві кисле росе лин
оте...

←

Інши

п р и не си
у б м
ж о а в
ор ст д и
на и у р
м о в р и ж
с о в а й се
л к т с у в
из ч о ж ін
а бі
або і й
гд н и
ш

абвого сми не та гай ораї злец пасу тьяи сум і огрище пожмут'
всею глипає на а хащ цурне для яв не ходи ще мене бійня ти бож ке
аг здер я по ти ло де зхай
ту смоли про ур же а про лиг ло род т'
ю з
охго ти кує удми но ви і се про жме ще о
у ло зиї чвар голоже і о посме б грядо мар
люба діро
мокни у вир у жерлом підіймис'

ЛБЭЦІВ'

ласлоскощіўустамуйє
наїкликалитийдоя
ов'промовўмойтвометві
чекаїхкамін'хи
долугидужат'ї
ластів'вітсаджарнеа
еласделастів'жива
д(в)авлюб'ю
(ў)сезно
тв'ї ла(с)

кр

с л $\frac{а}{и}$ ву $\frac{щ}{ж}$ а (з)одн $\frac{я}{и}$ пиж м
кр $\frac{и}{о}$ ві (з)л $\frac{у}{і}$ г ц (і) г $\frac{а}{е}$ й
гр(а)б іж не к $\frac{о}{а}$ ж
а спал на с $\frac{е}{е}$ пора д
у пр $\frac{о}{у}$ д г $\frac{у}{а}$ к р $\frac{а}{о}$ са я
мінапідмі
начу по к $\frac{а}{о}$ жжі м $\frac{а}{и}$ сло
в $\frac{і}{и}$ с к $\frac{о}{а}$ жаччу з е нт $\frac{у}{е}$

беджа хвіск ар у ноа по
ї а славібїє бер ез
око тра від ча
с того от у бит'
и і поси най а хил
уга й еозна
заро а по кір ми кіпи
пірри ж ур баву гір
саму кули міти ж
ніт р охи ва жна
а уск ри б чим
и пругогта жуарне

люїбо

*ой л'їмосе!.. подаруй мені любове ще одного
бога..*

о люєба-люїба

твага ці в люого
люєвлун' ойли п м или
струмо ті ло віт' кни ї

дівня ласа о тем ро
 пряла лов' люєв'богв
 ой пригаю коні вогші
 ой здійна бур зажен' талихає вій
 устіт' о трепли
 крнци мало диких цебр чевір
 долем ой га
 вийшла жайне аж
 він пий ма ї
 ой люємос' люімо ой!
 ойс' любаж водівчи
 любоще люб'єво о.....

рѳзмовє!

*/але мова вже не твоя патріарше!
 тху тобі на очі
 зникни!/
 /*

ммм ІоІ мм ІжеІ ммм ІівІ мм
 мммм ІаІ ллл ІіІ ррррр ІуІ
 тттт ІіІ зззззз ІбоІ зззз ІниІ
 хох Ізі оооооо Ір'єІ ааааа
 аа ІвоІ нннн ІизІ вввв Іг'І
 ююююю Ір'яІ ааааа Ізі ллллл
 лл ІзіІ пппп ІчіІ нн ІиІ неаг ІвІ
 хххх ІіІ ббб ІаІ аааааааа?
 н ІейІ с'ій ІвІ в ІуІ оооооооу?
 ооооо Ін'І в'їїї ІаІ ли Іті хххх ІиІ
 Ілі б'єєє ІдзіІ вввв ІііІ ни
 ллл ІііІ іііі ІсіІ н ІаІ а ІоІ оо
 й ІхаІ ййй Іб'І ввв ІоооооІ
 лл ІіІ ккккк ІуІ ддд ІиІ ой ІїїІ
 ди Ірррр'І з'ю ІтиІ смми
 ІіІ хох ІчіІ гчччч ІаІ
 оооо ІлеІ вона ІооооІ
 ммм ІоІ ввв ІкІ нн ІуІ і
 ббббб ІоІ жжжж
 ммммм ІеІ ррр ІтіІ вв ІіІ
 ааааа ІжийІ мово!

хн(є)г(ву)ти(кого)с'го(плав')куди(бо)гну(ти)коли(у)хто(про)сив(оч)сама(о)йго(не)най(кло)гро(ме)ти(ову)не(дай)бо(кому)оте(і'х)не(пни)бо(золе)ч
им(не)ним(як)пр(оне)міло(чи)не(той)опі(сл)я(же)не(гад')чи(то)я(у)дар(і)
не(чи)сли(ме)то(вона)гадюко!

(о)вива(ти)го(я)ло(ми)во(до)я(не)ві'(на)а(то)із(ті)ла(ро)да(і')нн(я)а(к)
ло(пи)тт(я)гу(жа)ща(вв)е(до)лла(з)ою(ра)сви(то)ти(тт)я(а)со(ті)ла(ме)чч
(а)у(дре)чи(га)й(зн)а(о)гра(п)ли(ж)ти(шш) і'(хли)о(то)ли
(ба)г(лю)ви(со)лою(чо)м
(зе)мле(ці)й(по)ли(ш/ж)лі(д)
п(у)сте(ліє)к(ві)тни!

?В

...моя врятуї на пожежі спалаху вигадуй...

вти
роси
моки щелїт
впала зно
ховай зі сну раз
взні по топ чи
і ховача і ора ло зжат' сон й грести до миви б ух у безчоч у таланні та
лишай копїт задушливо ужнив дола усесвят один око ли ч тиша вкро
пила а біжучи тидра в хов і ту сам кою зостила деж стежа коли спал
долюбовеї всіху та сл'озї вітер було молит баж острів пін в низ ту і
та чому ти
так ти чому с хтїв грубо знати золи жив до звию обертіл то чому ти
тріпав зсув отреб вірог знесу мокни буду ладї то чому хто ти гряд
врушає пробач на

:
об і л(л)я
тетвого м оху
о'їх благви тене по чу
є ш
отетво го ро вог зелн'
о(в)пі кай у
онезни

про^лля ти(в)и^н_з

маВ^ку^все^е

Р ті Г
и

(^в_п)оро^жни^{во}без^{по}в^{то}рі(в)

з(аки)^двір^вом^ай^ну(ле)

с н е

с^{три}в^ап^оро^зт^{ки} (л)

з^ак(р)у^{че}н['](в)го^їти(ро)^зти

в^и_о(у)^{хай}ж^оден^(')роз^{м'}я

к не

б^ез(к)^ілец'спа(де)д^ещи^{ця}

од $\frac{\text{НИ}}{\text{дка}}$ і(п)^ого^{ті}в(за)^щ_о

лю^{ти(ва)}ще(с)и^{л'}а(і)^{най}_{сіл'}

і^{де}пов^оз^{ни}(н)и^о^а_щчи

сіл'їдка..

к(ро)в^ити(т)^хповно?
о

гре(б)

ой не зійде рута на твоїй ріллі, а зійде отрута... /Леся Українка/
в(е)сна без(о)злочину здобути випнемо водно час лагодносте вчипляно
звичч невпливом роздобу спочату триво (гу)
які як кин' у(коє) зіпна вербо! спочару датин' й потім дав ота широчезн'
сповістку даруння ви(се)борше тому не (у)край (не)вгаючис'здобуд' од
пляви перебунок
це ж ті що одціжену щиром порад за визнану сухіст' ляччя
береги снопами крутити поміж захваті оддолани річок у не тривинії
моря – ті всі як одна і не жодна
мені із не повісти о без н'го
хіб зовс'ме не в дивах але одиво зруху пожне ту некожен' отруту
займисто вищезти у правную плинноту й за завжди у розмасі политую
разом розв'я не по води ход' осятом жарую жас' нам до не чув
кола гидують повтором
яка (без)обогіст' нескінченного тривання...

ловійво

...лиш в'юнким його волоссям вітер має... /Евріпід «Діоніс»/
зійшов не на оте а нижче..
спочни о солодний кудерищем бити о сніп'я волог
сточи тії два о спрагуючу над(р)іст'
убезпеч прокльон по них бо я не до гіркот..
а ляскотли бринняче звістрене чеканія
одних од тебе замарілих ваб зачни розладдя
витагни їх два
не тих що зрушені хоч як о хай надніжні
місива прудкого гада
рівно спекотлива зірвала
о твоя бійже омені
се богше й стисне..
а(тепер) зникни
на ватрищі мрійє єдноспочинна
:вийми три

лагідну повір

мине не про а(а) де діла?
місе гке вчинена аж у
гул'бі з того тре го(я)
у(п)лижтя/ружка ці чую
тим протола луе є?
без їм туди ти або чи у лопоччя із ту хиту
віре диб' ціла чура з єї однаково марною вистеж
ї хчи
тотожно о бо не ти ма' із
тяла мин(и) од траво
одмежу руто грости
вчав'ю го лих тни є
луплена жвави до ладу не треба
ма і йти по нявах шуги

ЧИ ТО ТИ...

чи(то)ти(є)щ(гряд)дол'ви?
роз(гу)блена(аж)люта
домежи(ви)пад(к)у
хто(?)усувач(я)ду
зирк(не)роз(тро)щ(пли)г(тт)я
живо(ю)вудити(сік)на(тер)ні(ряту)
хлюпочена(кис)ла(ри)бо(ви)це
(зло)снів(п)ра(дуб)криг(и)
су(пе)реч(без)бо(ро)нна
гри(м)ну(то)тіломару
по(тре)сі(м'я)ння
глибтає(діро)осторін'
чекащо і розпочервенню
у(дарін')себ(гу)жище
перестиган'
лиши бо не відвага
терпне
/розбій трива допоки плем'я спало.../

зм(і)ене)я

хоч де або?
тр(яси) мене(те)
(з)гу(и)б(о)на в'
лагідну пові
о(те)хіба(ж)чи(ни)от?
волеллю голе а ти у (ю)...
не(сво)
пита
зміенея
ватр аж
ругіе гажа потім
з(и...)

ис'

(о)йне(зни)вию(по)вер(н)с'ой(и)ю
(чом)ізни(к)айє ш (ш...)
(з)не(ю)(чи)од(ті)ї
(о)л(лиш)а(не)в(біл')а(к)уди(спи)няй
водая(о)клене(по)явсе(а)
є(ти)о(чи)...жї
де(ж)ти(те)ла(ота)лас...
що(ж)ти(дале)о(ким)уде(ш)їна(в)
що(ой)а(ще)
як(те)б(ой)
оверн
ис'

дивводипече

см(і/о)лов'(є)де(н'е)і(де)гна
пл(и/а)сті(во)к(до)него(р)д
п(охи)ще(н')сла(б)і(т(е)ре)би
у(плав)би(ща)г(з)них(і)до/е
три(ма)й(ліп)на(кри)й/в
в(о)рхи(бо)зм'я(гу)лща
від(хоч)иж(і)за(пря)жж
во(рух)ти/іл(о)рух(ти)ббо...
не(те)ти(то)мі(й)гні(в)ив(а(те))

пле(по)м(і)с(о)т(ра)з(і)як
 в(ло)дар'тлі(і)ну(й)живо
 роз(чи(не)це(ні(ні)клят
 опоч(ин(і)вра
 до(коже(син)є(кіс)тко
 на(п'я)те(тне)вад пам'ятую
 (ні)ч(од)ча(зчи)во(їве)
 як(голосієучавубезлинн
 алечижалі? але/ічижалі
 (то)йжах(пов)з(жа(л')
 яке диводипече

в(б)ти

їхн(є)дм(у)тик(ого)с'го
 млав'(к)уди(бо)гну(ти)коли
 (у)хтос(про)сив(оч)сама(о)йго
 не(най)іло(гро)ме(ти)ову
 (не)дай(бо)кому(от)є(їх)не(є)
 пни(бо)з(о)ле(чим)не(ни
 м(як)пр(не)мло(чи)
 не(той)одте(же)не(гад')
 чи(то)я(у)да(р)і(не)чи(сли)
 (ме)то(вна)гадюко!

отривляно між зне і во (лав') лущу жаг'є гули х (о)
 окісся тремов'те ви ах з же маку лл як
 плис'бу о на є в тою
 змії ви
 випла з ня го лону і тії
 мії зворо ж (і) ют'
 орст
 мсти
 хочу по краще ніж
 любови

МОГОЛОСУТІН'

маголаса
(та)не(т)воїм
їх(ні)ми(оти)мо(ж)не(зво)рот(н'є)
ти(мі)ж(тую)скоїв
лю(тав'є)до(пере)був(тим)га(до)
пла(зу)ю(чи)оті(об(ран)ко(на)є
то(су)хо(сти)гар
і(тре)міжті(л)
р(а)бипогордкаменню

моє(ж)з(о)вряще лю(то)ще
лю(бо)ще

мо(я)ж(о)живалотава
моюю(о)серед(не)чип(ай)
те(в(г)огню)

володаркидолязикауомоєму ро(ті)

ди

* * *

збра(кне)поже(г) і
я(є)я в
лю(с'у)по(ті)та)він(шу)чию
вте(чу)довідруйнува
за(бра)ли(ві(три)зне
а(я)ско(ю)
при(во)ро(т)лих(у)
(у)кле(ття)с(кою)ламву(те)
шо(тих)гуч
але(як)лад'
сма

(п)ЛОМИ

з(від)тіла(яр)ку(ща)м(від)о(зва)
кличе(у)ла(не)онзве
пре(бу)ги(оче)реп(лу)жар'
млосін'шле(з)шуми(щ)на(є)
(о)лляче!при(хи)ст(куй)вди
ведивода(од)лід(ва)ної(до)

вуревищ(не)тяму(до)о(мої)
о(ріди)неє(підде)ще(й)
он(як)трутг(з)тиї(у)кіс
рудга(с)теб(ле)вми(йсе)дуж

річище ^З
В пли)в'є(ї)мсту

оогнева(водо)ло
не(змо)чи(від)ва(і)губ(ній)
бо(й)р(ід)в(п)ерше(з)від(ти)
ляво(і)дава
біле(в)кров?
лише один остріл' один лиши

(і)кров
буде?
твоя

i

* * *

зо(тва)рі(н'ої)ї(мли)ччя(ту)ма
ни(не)с(тер)ни(вад)од(ча)є
не(хто)с'(не)вони(й)не(ви)того
а(ти)
лише(за)ми(т')понадто..

* * *

(с)л(и)о(за)
с(тр)ум(е)ніж(н)о(те(є)ми
до(на)с)оче(а)ряз(тал)от
(дже)лл(ре)є(а)
ш(у)мине(ти)хли(в)о
ву(до)гіл(вуж)та(ла)жме(ні)
тиц'(без)а(смі)ливо

ДИВНЯ

у(ще)о^ил^{ле}_о

од)ими(ож)на(нетай

у(х)^{ще}ви^{те}р(я)^зт(и)

(а)ли^шме^д_ту(ще)^зву й

тря^чч^е за ки^{ти}де

(в)

п^ере су^е
ще

* * *

чи без хтосего ла
ти(до)бу

в(и) т^оку і з дво ди^вдер
и пус
(ти)

при(йня) ту вешту
за одму

видив промовча
з ним(і) трилляна
озвір

* * *

ти зва
гору в
уцуплена ня(й)зрів
ча жу сопіт
ня ве че² (пе) рз
ма ла ли то (в)у
лаг ве ре ду
звича та (м)

не звична у тер ті
зо млі (н') няву сне
чув гида спле ще вор'є
змуще в(те) р'я(ви) пи
чудов ся ри не
хибен' т(в)ому познача
зутле вгоди не чека (ти)
жод роз пле сік (ти)
(не)стиши (ш
знову годити струмливе

с П и Т ай ...
к д

пла(го)

чу (до) в
л а зо (м) о
р и л і д
и и
д н то (р)
ле в(и)ру к

ма Ж що вга і
бува три(м) за всіх

чу (го)д ку
від нин таку в жи
ще пле з во зіл(в)
го ді (в)бу ду жав'
п'є(в) се (лі) **С**
П

ва **л** и **д** му **чи** (є) **ди** **ме** **же** **Г**

водове у(та)є (в)на
витріпна дес'
роздар втяг ми (с) ні
ж (з) топл е
вчеп(и)се **пла^Вка**
же

відколище

* * *

діткну і почалос'
знову замало
од т(і)м одразу лупит'
зовсі де були тань
ся стогна
підживи не требовим
але зомовнучи
(не)клич гадок!

вів(чар)

(к^а)линою(п)о (тв^Ро)є
ушам(к)опиця(ми)роз(ту)л
вріднобачдо(пха)чу(вод)
моген'струмуяк(я)внищі
недопиток(сто)му(гро)ми(це)
влогу(нес)тям(нище)пото(вчи)бід
зхлюпнисе радо(к)! зазвір
ходу пооджину о трапунки заколоту зна
дремля зляту ввирра і тома (з)лиш
холоден'підпострива
з(н'ог)хот(в)у бути чи знов(з)ким поча?
рудице(під)пру(жена)руттяво(при)год'вчарно
хап(без)вселют'зрозрипу(аж)на
витлумач згінок неверту
слабі були шугач у тому збайдужів?
чи вихлюпне розтятень?
гирло шепоче... вас до всіх

пролада

з(віри)ниє(м)о(п)і(с)л'н(а)
з(не)мо(же)н(а)і(н)е(п)ро(кин)е(м)
жуга(з)між
пролада
схи(ляччя)дер(ж)і(з)їхен'дере(с)
кле(за)гаєн(н)а
(ви)мога(злог
одна(ти)сна(ди)тя
водначи(є)
зас(тру)мені(й)у(мене)з(н)о(в)е
без(жа(лля)ча
ажсолод(а)перейм

квітняр /спокусни/

(за)г(уд)ла(га)йо(м)кві(ту)ччо
пе(ще)на(ве)сня(огне)ва(бі)сов(и)
ця(тіл)
іди(по)лю(й)ласт'(юн)ок
зі(сно)т(їх)про(бу)д'р'
вчи(ни)за(коло)т
роз(мрі)йї(ді)в(очи)ст'
і(від)п(уст)и(ї)лю(би)тис
ще
(о)чи(с)ти!
зро(би)її(б)лі(до)ю...

о^{с'}ли за во є ж^{на} труї^{ні}ва

в^вер^ех жи^єво з^до^{лу}ті^{кай}

м^єр^єз^{на} (з)з^аду бій!

о(чиста)ву(д')

т(в)ої(ста)в(очи)ма
(т)чи(те)три(ва)у(тре)а
трі(п)ну
то(я)ота(во)то(тве)т о (ж)б
ти(тбі)гван'(бо)за(сік)
тру(ти)зни(ю)би(тя)ти(а)я(у)трою
турбі(раж)гнівиш(тим)а(ше)й(ужа)х
у(сли)це(ки)еш(о)хіт'(ва)давн(о)ю
оутягне
і(у)люб(о)хоч(у)в(а)
трощи(ту)
гу(і)по(ній)зліїстєє
в(би)?

мліс

(м)ліс

протик сліду
а через звично востри згаї
стремти собою
зачну(і)воду(ллю)т'
кожну(з)любощів
розсочена
тут
зара
квіти

да^олі^ч

мов' о них
змій смачніш з горла
зріз не чека
поруч зник
і двис'
нові квіти
тут

л ю б є тіло

* * *

щ^{чи}є зре^штою пла^зни (й)
що^жі(в)р^уї_{ра} по^{за}т_{ім}
з(г)о)до п^ий (р)^яску м^оїх
ж^єв^{ро}сли^{ну}ро^{ту}з(а)ман^ути
з^(м)і(г)_єт^ой_о (в)куси
їж яду

гадюкар

* * *

*чи те що не (від)буванієм м(х)оже бути схо(п)в(н)им (з)над(тво)го
безпеччя?*

лупила(я)о(тіє)стуж(тик)
лихід'
в^{раж}ії(до)ні
в(каж)ну(ще)й(пов)ча
зверхня(не)гідна(й)по(жер)діти(гру)бі(н'
вища озна(бли)ву(дд)о
звідти(не)стер(п)що(але)зли(й)
(г)амі(рово)от
вистежнію(з)ос'(ї)
рівря(не)генет
бо(кла)ли(ї)то(мили)
терпляча(не)трібна
розчепир усі чотири
різче
губи

МОВ(ТИ)

МО^ВТИ(р^яс)_{по}ще

(ві)ди^хт' (не)к^{а(за)}ти

жур^ам^иною ж^одна

не^етули^{се}(на)п'я і о тім енш

бо(ні)^іверх^{над}_{тим} (с)к_і
сно

чому^{жа}_{от} к ні ви
 би за^{н'ого?}

з^нову гр^ім

х^иле а^в_м^{ті} за'буд'

по^о ^о чер^{зі}ез^{двох}_{одну} і(в)лу^{чн}

криг(ою)ми(ла)кр(их)оможу
по(жич)з(до)б(у)ге(зни)ку
хі(ба)лам(а)ла(до)не(с)ти(во)ча(жа)
жену(від)нас(ким)тініби
ба(чи)на(в^е)ню
че)качу(за)раз)до(в)хлижу
зосторо
 від га
і ще б зне ваг
до(поро)хти(зичу)
не до того бігу
(вони) зновуча(с)відпинн(ій)
забажай!

(мор)хва

м^(ли)гри(є)^ото^{ж(й)}ле^{ти}(з)^{по}ті(м)

та^{ли}у^уви^{гу}бо^{од}оч^{рі}ка^(з)
ма

луш^атр^і_иво^{ло}га

звиван'степууже в моє позабуття спне не у
погаден'вирва здостал'
дужчу з не по
тодин за пізно тивого бувле
(ні)чим
по тому чищо знадпрозрости?
набач невмі(юч) пострив'
треб гукнут

а ніяк
.все ж кому
і так забаго що
а чом гидчаво з того
геть що
знику

те^жщо^{не}ту^{т(о)}зн^{а(є)}жа^{д(о)}лю^{ба}га

ви(га)дам^{кра}і^йви^{сли}зе^{н'}

в(о)^оте^{н'}з^{мі}(ш)^{го}ди_к

не^{го}до^{та}ну^{ла}як^{не}(с)то^{ми}ла^{жа}ття

мо^{жна}і
неу^{ник}ну^{ти}

д/с/а\в

мо/р/с/к/ву
по(ще)пити(ле/и)те
не(т'ям)ло(поте)тни
про(ряд')даве(о)дре
в'я(нила)су(пере)тба
тяг(не)гра(п(и)лив(о)о(а)ти
вра(нище)черп
тя(ти)во(у)мно(зі)
яг(ля(р)гаряч(диб)но(жа)ї
х(чи)віт(р)о)га(роз)пряжж
ня(й)ко(пни)плище(гле)йо(ве)
(за)вітри(с')ким(коса)
гостра(до)га(бу)нча
тор(сни)одіво(вно)
гритіє(по)торкощах
ягливо(тріпу)че
тули(до)через(во)се
до(труяві)ля(з)голи)зне
вчи(п)щедро
дав
-ев

прохмиз

ви(ру)не(мла)ті(вог)воє
(о)у(ві)ї(сне)ти(мо)ин
гар(го)ви(с)ти(най)(иво)
о(п)о(р)овії(го)жа
ає(і)луй(і)ви(та)
тре(ти)це

що(о)га(ї)ох(а)ло?
і(з)ва(лу)до(гід)що(ин)?
від(тро)ю(сії)оні(де)та
мі(ла)о(ра)кли(ч)го(ру)жі(ти(пле)т(о)год'
ви(с)ту(ли)ж(д')о(не)
кра(ю)
ті(ч)сна(від)пр(а)

ліесу...гаччя!
без(оде)ні мла(со)ти
рун'
грм(у)

п(о)ло)ха(по)ло(ті)
про(ше(пт)от(і)ти(оч)у(жа/рл)
мло(мо)в'(мин)ищ(ти)ся(г)
ни(тих)мл(о)си
за(р'ю)ліг(ще)б'у
пал(кр(ті)зич)і
вер(н)при(годі)
до(дер(до)за(бу)ття)

ві(о)н(а)

водолитимоадоа
тивміє(ш)за(тяг)у(ти)
в(пла)він'адоєту
оте...щ(о)у)ниж(ч)
сяг(ла)
вінок(з)кропиви?
лий(ий)ий(до)ще(пит)
зій(ди)по(ган')с'ке(сте)бле
зри(й)де(у)досвіта
оєще(ло!)
о(по)же(ни)жар(о)по(ли)ва
у(на)моє(а)то(де)о
у(ло)о(лоне)при
тому(й)імої(сте)гна
у(сл')ва(ах)щолили
недаремно...чи?

та(кож)²ну
роз(ми)то(к)²оп(у)т(и)не(пла)ве
рут(ни)се(не)зхлі(б)не(ний)степ
начаток(но)мади
кочене(не)руби(ш)не(жне)ш
водаласанасухіст'
вудити
невтома у(до)волен'

опріч(є)

по(до)ти(ма
х(ов')лігучи
мер'(лі)зно(ро)змее(та)
є(теє)ру(чи)в(ня)лус'
є(як)чи(ц')тво
о(чарго)для
ме(ле)на ту(по)ті(луп)час
гне(ви)ой(ро)горох
інве(з)отичилля
на(й)ті(роз)гнві(лич)
ви(тів')сте)ріжу
мута(я)сна
себ(до)стежи кохаїгнівом?
опруженем довсіх під потім
деревій вроди спалено
луп(цю)ю(чи)досамогодебути
невтлумаччі гаміру несу
тотожня(б)най(усе)
овій палаховок невин?
бага ще й безбажж
ще й повн ж
вчепи гуддяче триколо
як позначаї відвагу невідважо
тікай
перестрах рівний смерти

(на)розорі

а
наче за
...і(с)ко(ли)ха(ти)
орійва... плавич гір о за
(а)ж і сво гат миру
опий а от гоже й ним
розрікою блуду моло
чи на у окріз'од та
тодій од(г)лещена!
жела на розор'ї
не(маю)люби коли
почати і розтопищ ген
вруйнуй хоча б до ненав'ї
щезу
се ж інша ніч...

* * *

лози припливні ліву брез
начебту ловчити зухвал'
роззвірені квіту на майже ба й дужіст'
лункаві тілі
хоча й готуй обігнати
здиби з(ні)ловучи
пусти...
повін'на поле!
яка тим
губи

* * *

злякана не потече
на(удд)і(хопл')і(пло)'я(є)
лучаче(за)гроз(іде)де(го)лезниці
ята(ме)тою(з)них
лю(по)чи(меди)олито(вжедо
але(дізна)увжеж(не)ві(й)стря(диво!)
збро без я води не діє

ПОДОТИ

безбожників обряд наш не стосується

набряк трему
в(гущи)ні(рус)ел
колин(добро)вілля (з)
овидужу чому(ти)том?
не(каж)еш на(те)у(по)хвища
де(тверд)і лага(окіл
на(те)я(не)угоджена
безвтом й того
пристрому оназолод'!
хіба лиш три...
о ні ! о ні..

* * *

лучена(де(не)відтодісх
лями(зго)ду вітрійс' здожен
запіл' холоді(утаміє) найдув'
вितеча змін
безтями спочину на вариві
її росл ин од впинен'
і ва про з рін' у пребуду
сочис'

* * *

ведименеводааждозелеволію
уплісунадаруувагір(о)
азволенебо
аждопліістя
аждоажу
ажсо
о

перед часом попереджених

наварт не дії хоча до чому д'їхньої не-варти
о(ва)й(і)да(руй)о(ти)г
хво(з)ве(с)ти(у)осонценіє
листя з щасть
повтор на вибуху інше
лашусвята ... без(тих)і(на)потім
лиши(ї)
ох(на)чи(прі)рве(н')супокої(у)тал'
мер(жа)і(тере)п(для)ї
висухи(не)червен'(з)паллячч
стоми(свіл')на (серпа)улипни
востри(ти(б)пожегу(вона)скріз'
ото(че)ні(за)так(свого)ж
зневілья(о)су(тін)ку
окрич(до)ночи(ген)спідкали
звістку(про)стал'(у)ворожина(х)
жени:
поспіх важливиці(на)годидву
про(безніч)хапай(мою)була
і(не)дуж(квапле)ну(тляє)нуж
а(я)пошилок(ти)хаща
навіт'(ні)закого(хащ)таке
було(о)ясе)
попіл зрадника розвіют'
тому мерці

* * *

зверхні прибувають але най...най влюдниться людині

крапоття у завжди спиняють лише хто зрушив
занадто йти не вслухано у спіл'не зураз і вітавгледжену нехов'
уторкни поруч гниття вівтар'я управдит' вологулона
з півночи вони тремтіюг'всеповніш а з тужен' ляку всещирішо співе
всурмує їм всім одновиро загал де втонуче
але ж хто вичаве дужчиш із треба зника але хто у діріє і подалі?

шу(мо(р)ве)н'(о)дві(п(е)ре)стри
(у)ті(но)к(по)ро(жнє)за(ку)бли(во)
по(в(з)до)вж(вод)а
те(ще)й(на)косо(ви)цю(га)ляву(ве)рта(є)
ос(я)я(та)по(тво)ра?ре(но)де(не)х
пізне(в)оно(по)го)
дже(но)із(лові)н'упину
ви(сік)на(на)тобій(сті)
в')ра(за)пев(ни) оте(ж)
некажи(ім)!
навала(трему)зморе(те)
щ о(не)з(виті)вок
нижч/ще і потому обрости
вижди і (по)тамо ся сподивай

* * *

зморено врїж... гїркота валує од жиччя то йнея
...марнот назведи у де в(и)тіка
в оодо о де ж шуга
о тїї пра її ого рни
дуже ми де віл'не
те де є тут... о жазі
ще не утвіїнно осн'є
даж там по той ні
про рве ли п чи
а ле (не) за нав піл
воє бо не дай
та буд' оту т
крїм кра ю чи а
маренно
толе ж які довжезні
о до лині те зіде
квіт пала але ти не він
забуток лиття о завше
тио не цвіт!
горлаочі де тим скам'янівши тхне
г г ги

рутв'яччя віл'г на не-теб'

ойм бу (де)з ре
ойм бу де(б)у ре де ро
де(ро)сте диб зеленкоси
де за що злам
ло(но)ччя і тули
зра жу по лед' томин'
ви(чи)і(на) де
зар'є отогойне
хочу ажно тво ладнії пла
толи о хащво круж
зле лечч отії гори
то й ви
чула ж є опісленно я(д)
збуду те ненависте
до теб бо через
він ши о до
кожного хаплива

* * *

що ні до нінею єсвого
ні із він до хто
ні від щос'себе нійого
він те хто
чи б де-себе
чи мало?
ні я кимс'ні
ні її що за
ні вінім якте б
дета
(ні)бито?

лиииинп'ю
вкві так вод і жаху
за ги були ш мер'ця
далі де?
з(а)булас' прий де (ня)ше ніч
у ночі зчиня те що поверта завжди
немин
у то(ва)ну
закле(й)ми ти від'(?)
іс ном сноїти
даремно о неспроможен сних...

* * *

на смолю лонії коси
не в омани піти лед'карнії
чола(ли)лід стриви немай
од пре знаду точи гили
оце(т)к(ро
в приблу (мо) до покію
злізна щерба нага і
вереск стежину залив
і охочі пазуріють
у початуї кону
ген кас
де бадуже срібнії гості
ввійдуть
хто в шию хто в серце х то у скрон
ще й збри зне
по ви

(л)А..?

ллю бо ще
ім на тобі
а в омо у хтосебе
починеш іркотно
знадто охи духміє ис'
зодали іясні владарко годі
протаврена журбавно онежаху
вміс(т)а ще вел'

надми(на)є урч війї
я тверднею даю рвивча та мрієву
хто за р учує спів
вкни не його твоя се н'

каз ка ж знемовли біл'
і ряст росте у знову тихо
у межиочі
вір і плюскут запахчени димляв зійну і
гупне і струме розкажж о видноколи
бачу кор і верхно дехт'
ивину овогху й
притлинню п'є
з(а)бави хлюпоту й звороту нагуше
не змири
так ти бо
г

без(О)денн(А)

(в)ті(ка)чу(а)ж(сухі) ї
(на)двог(жени)ду(хадо)ті(ла)
у(надгрі)є
жи(ті)ло(до)рух(у)б(тя)
з(гір)дико(пас)лад
доже(й)ще(з)ги(х)в(сій)
ско(р)лі (алене)я
витів(у)тай(віро)ги
повн(ю)жме
лю(тобіж)ги(д'
чи(р)вона(роз)вез(ла)у(оста
точчі(ви)їр(шу)ген(та)пра(в)?
д(ж)ен'(о)бове(ті)ло(г)
із(ди)ми(ноу)(ви)сі(ка)ю(ти)мов(без(них)
то(із)нає(по)вр(аж)де(к)олибуд'я
в(и)раже(гет'опівто(че)н'(де)г(зна)до(к)
і(бо)щ(трем(і(є)не(із)тодіїх)погр
вес'(на)та(є)ине
не більш двоїни?
а по
між(дики)х(незбу)

підвоїстин' вна!
а віл'нена ще вогчїш а у багазі унад щедрн
блука в нїй
ї нема дна
ся плив'...

ЗЛИП

моявряте й і у еше
стигливих
по(ліс)літа(й)
воруш де неопинеш
вируш де сам і зливу
не впинеш
натикни у любовї і благосло ген..
учни підніч із за грави
трясно гей вабо
чи в лінощах не любовес?
доле
повіл'бвіл'н
затисноовидко
зминено те
я з чола змочена буле
як поскріз'о о дні
залишчя від диве
холодній стегна
крапли ці
л'одом як схожі

* * *

чол до твого моря
чог ти б до
низу і землі проща ти
звіри вс' од
моги і пла ли
у руйн без пере стан ну
під пір вохоче н'
разом ві н не
буди окіл до мага
ліє з тебо
бачи ш?

хода боліт

любисте й глиє несад
не о то заплив те й стоген
мав' нию т' задеревені ж
і у просуття воглибен'
хожі міняють дим
не дес' була у прикороті
мрія одда рена не вісм'
боще пра пара і го рда і не дій в лих
вимов' залюбовчє
ведуги міс і погукати
як веслом оголі доти чи не в весну
отак ве с ну ду ше
од назв спочви ти в
прирече й до воглю
до йду ч и ж
в оста лі дня і ніжні
коси за о пригни
дихан' є у пагінен' не
од позбутті а вранішн'о
любави все го у толії
спогаду піт(д) танцю й в лю
з нес повно зразу мов охоплен' двома
не діл зача а вирни вже дитини
о шлях до піхв випро снути ще довкола
неї у її знад не поверни ті зрна саджені у пах
у звісно почекан' з піди здійман'
щирюче за утіху в знедно перетобі
як в мене чи не ти
у русі ні не він і ще б від того але од ин
тому нема одвину
все нетреб у вистри о таїни ло на я
у довір до найспри ття
й на в іч же зізна
не в погорді у тих непідкоро я диві
живу як глибоко всеруха безода 25.10 15

звіриено(тобі)

ураз тихо і гуде
лиє вночі довжина-поміч
тобою ся вдерла скаче
порізно р' відмовла
думаючи з решето
доли плила змолу дано до піт'м
втрутен'за титої патикуя меж
в рно біликліну не у
парі спи перед усім прами
зутоплено бо з ним збувс'
питає : годі?

ляде

най повтомлю у затисву мороч
най поїллю у лед' додати
обиривана вжив ти повилі
де жито теє топчене і не печемо хліб
він-бо сухіст' ниніж мижаттіє доскрес
біс-бо джерелв'ячої найвсе да
й тлуміє звіра
ві бо ситий го де ще
впуска мою до реготу
далії ро
з жиг колосте
визне серп поразку
тебел іс те все
є

* * *

зарясне відчува
тілої а не тим зужинне медову
пестову жай
ти уже відвик від потаємниці? вже відвиче і у потаємну...

* * *

хто не ризикне , ніколи не дізнає, куди далеко...

в росі але зіллячі
ігрища панували
де аголії простяган'
осамини тобою
у спекотливих в'язах
надто повід жаху
раптом твій яд се óтрут'!
надірито волю
гнів спізна ніж розімлит' ме
у байдужіст'
спокінва недосяжних
кіс твоїх в'язу човенном
і вітрила і видлиза
нимиж гущ трутизн і глиботи і хвлії і
безвітря
в и тру

чу

* * *

повернутись у ще не буде

а і сло в(і)а
о у і влу чя ття
що за віт ро м ви
бри(не) з ку пи далені й сумовир'я
за тво повста не твоїмче надто
углибу й надто
з над у про ти і ки
нетривлен' й втру чар'
о леткі пломіннячі віщі
тре по т на
ополудне і жа
роз тривс'
життя непослідовної радости

лаїсто горва

охко

в(жи ви)ж
гочу через нахіт' вго до з то(го ж)
у (ви)жжя
по(я)ки(о)до(і)ти(хто)із?
напущу а... а
зажди: а коли чур у
не куди і диво (?)
пита: ще зодра вкупо лед' оги
нуд'

* * *

з(м) о ва?
яки ми б не
в ти промаз ж
ві в
я соле не кро
пе з (по)ву
ген!

* * *

виги(і) рне
тріпно
я рно і гли п б
яву є ся
р'є від гата
вертя в тугім
о як так?

* * *

і те що не жа
лі л'ву вкуси
віс' мо ма
від раз груда камінну
оло по ті є

низнаку?

повійнап'яринурнале

* * *

відволо гли (бо)
трапищаочеретуди(т'я)віз
здибицілезно ричуще
зоте гула насмій з ні є
пручарегоче
чи з нетобій у триллясту
гожін' клясте копаччя
затремути
менебажасутін'полони
ускочисталотапіддріж
годі

розі(в)в'я

(до)треб
а(ж)а(в)ті(м)'яди(в)чу/лю
яку(в)зна(в)сих(а)дбе(ж)міг
т(реб)т(і)ти(шле)у(дбу)ге
(дло)тогу(і)ха(й)б
збісна(вжж)я(ти

щілина вужне широт

* * *

а чи чорна твої на погорді а чи улес чия зірна?
вирубайне дол гордувате знечів'є киях
сокотливо грізно сереберне зруш тливо: здиба вимог
ви ж і були голі

моренапнуття
зеленжен
кин'оздоби узліссям
я ж тебе співом

Вслухаймось: мовить бо Лоно!

*Я-жінка готова змести геть Закон: віднині вибух не тільки можливий,
а й невідворотний; нехай це буде зроблено прямо зараз, у мові.
Е.Сіксу*

Видається, з появою в українському літературному андеграунді поетичного простору Олі Мальченко настав час, коли можна говорити про утвердження в сучасному літпроцесі повноцінного жіночого письма: і йдеться не так про фемінний дискурс, розпочатий ще наприкінці XIX століття і пов'язаний з іменами Марка Вовчка, Н.Кобринської, Олени Пчілки та ін., модерністок О.Кобилянської, Лесі Українки (остання чи не єдина жінка-митець, чия творчість стала в один ряд із спадком "патріархів" літературної традиції) та продовжений постмодерною гендерною риторикою О.Забужко, Н.Зборовської, С.Павличко, Н.Гундорової та ін., – як, радше, про маргінальну практику письма, що виходить із самих глибин жіночого тіла-слова-буття як вільна й відкрита структура, подібна до первинного хаосу екстатичної Природи, долаючи межі встановлених мовних категорій і парадигм та утверджуючи простір тексту як мову звільненого бажання. Такою є надпристрасна жіноча мова: мова Лона.

Жінка має писати власним тілом, вписуючи тілесність у текст – проголошувала Е.Сіксу та інші представниці радикальної феміністичної критики XX ст. Підірвати чуттєвістю й пристрасною диктатурою фалогоцентричного літературного дискурсу, "мовою безумства" зруйнувати маскулінний тип художнього та культурного категоризування, заново "відкрити мову", визволивши ув'язнене Слово, що досі вважалося суто чоловічим пророкуванням, і повернути їй материнський доекзистенційний сенс; передати на письмі внутрішній досвід буття, ірраціональну структуру жіночої суб'єктивності, що є не лише особливим способом самоідентифікації у світі патріархальних символів, а й цілісним та самодостатнім духовним феноменом, – ось у чому революційний потенціал жіночої тілесної мови. Зрештою, жіноче письмо, як стверджує Е.Сіксу, "доступне лише тим, хто руйнує автоматизм, тим, хто перебуває на периферії і хто не поклоняється жодній владі".

У цьому сенсі поезія Олі Мальченко є тим радикальним явищем, яке повертає із забуття репресований пласт мови – мови як вільного стихійного потоку потужних наденергій та способу докультурної екстатичної комунікації, мови бажання як найвищої істини, якою промовляє Природа, мови "еротичного тіла" на противагу "тілу соціальному": суто фемінінна модель висловлювання та репрезентації, що деконструє патріархальний Логос як єдину централізовану істину, та виявляє багатовимірність площин слова і сенсу. (Варто згадати концепцію Ж.Дерріда "фалічного символізму", якому Л.Ерігаре протиставляє технології "вагінального символізму" – проти символічної структури фалоса як структури одного висунуто ідею символічної структури вагіни як відношень множинності й дифузності; отож, з огляду на це та на зв'язок між текстуальністю і сексуальністю, поезія Олі Мальченко є цілковитою

децентрацією категорій традиційного доміантного письма, пошуком множинностей і надможливостей мовних вибухів: бо ж внутрішній потенціал мови, як і чуттєвість жіночого тіла – тіла "без кінця, без відростків, без "головних" деталей" (Е.Сіксу), – безкінечні.)

Поетичний вимір Олі Мальченко – це та, зі слів Е.Шовалтер, "дика зона" жіночого культурного простору, досвіду і метафізики", та "ідилічна територія", що є мистецькою спробою створення моделі ідеального світу – світу любові й насолоди, буття як дива, естетики звільненого еросу і чистого бажання, єднання, замість вічної боротьби, двох протилежних начал як найвишого сенсу буття. Семантику жіночих стратегій Олі Мальченко у витворенні художньої реальності можна назвати досвідом "простору тіла" (еротизація тексту, сакралізація чуттєвого пізнання, концепція мови як продовження тіла), що є доланням меж усталеної риторики "простору-поза-тілом" (екзистенційність, філософування й рефлексія). Простір письма поетеси – це той цілісний художній та культурний універсум, у якому Лоно постає як модель світу, духовний абсолют і досконала субстанція, здатна вибухати чистим одкровенням, а, запліднене мовою, породжувати нові значення тексту, утврджуючи акт письма як найвищу насолоду. (Загалом, з огляду на майже цілковиту відсутність культурного архетипу жінки-митця через патріархальну заборону на жіночу творчість – чи не є така "метафора літературного материнства" (С.Гілберт і С.Губар) запереченням і водночас відповіддю на традицію означення "метафори літературного батьківства" – пера – як "інструмента, який породжує енергію подібно до пеніса"?)) Тут – повний відхід від цивілізації й урбаністики та повернення в архаїку і природу буття; естетизація пориву, жаги й чистої емоції; поєднання поетики пристрасності та чуттєвості, новітньої радикальної техніки з автентичною мови, – що вводить в існуючий дискурс альтернативну парадигму мовного трансцендування і відкриває той, за Г.Маркузе, "інший вимір", "втрачений вимір" – естетики, тіла, мови й досвіду буття...

У контексті культурно-історичного процесу і належності до певної національної традиції поетичний світ Олі Мальченко є суто українською за своїм ментально-духовним стрижнем літературною спробою шляхом радикально нової методики створити модель національної архаїчної пракультури, "вміщеної" в той герметичний художній простір, де повністю втілено ідею чистого мистецтва. Естетика утопізму та повернення до природи наближає цю поезію до найкращих традицій літературних попередників – Лесі Українки з її моделлю лісової культури в "Лісовій пісні", поетики фольклоризму й рафінованого чуттєво-ліричного естетизму "Молодої Музи" та "Української хати", концепції екстатично-органічного буття у природі Б.-І. Антонича, нарешті, ідеалістичної естетики "тихої поезії" 60-х – початку 70-х тощо...

На мовному рівні предтечею, що заклала підґрунтя і дала поштовх для виникнення кардинально нового типу письма, стала радикальна поезія Андрія Підпального – останнього яскравого представника "мовного апокаліпсису" кінця 90-х – початку 2000-х, – в якій повністю зруйновано традиційні лексико-граматичні зв'язки й таким чином zdeформовано та розірвано мовну, художню і, як наслідок, застиглу реальність "ерзац-буття", – що й стало поетичним

завершенням епохи "фалічного" письма. Однак якщо у поезії Андрія Підпалого деконструкція у площині слова та лексемних поєднань, то Оля Мальченко заглиблюється у морфему – ту полісемантичну мовну субстанцію, яка відкриває ще більше можливостей для абстрагування й виявлення варіативності значень, а отже – більшої екзистенційної свободи. (Власне, на цьому рівні й реалізується жіноче заперечення певної структурної обмеженості слова-лексеми до продукування сенсу: як основної історично сформованої одиниці патріархальної моделі мови і мовлення та водночас інструменту чоловічого домінування, встановленої задля підкорення найнебезпечнішої стихії – жіночого мовного віщування, здатного відкрити множинність рівнів буття; слова, яке, соціалізуючись і втративши первинну пророчість, стає засобом впливу, контролю й ідеології.) Взнявши за основу очищену морфему, поєднану в органічну, вільну й відкриту до прочитань багатосенсову поетичну конструкцію, де кожна структурна одиниця є вибухом знаку і сенсу, – поетеса утворює той ідеальний простір – простір Дива, який можна назвати концепцією сучасної поезії та ознакою мистецькості загалом. Тож "час квітів – вже"!

Оля Міськова

Літературно-художнє видання

Оля Мальченко

(Ольга Жилякова)

М А В 'Є

Лірика

(укр. мовою)

Підписано до друку 30.10.2016 р.

Формат 60x84 1/16. Папір офсетний.

Гарнітура «Times»

Друк RISO. Ум. друк. арк. 6,98

Обл. вид. арк. 7,21.

Наклад 100 прим. Зам. 350

Видано та виготовлено

Видавець ФО-П Стасюк Л.С.

м.Хмельницький, вул.Дубініна, 6/2.

тел. 0978557497

E-mail: lilia_stasuk@mail.ru

www.vidatiknigu.com.ua

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи

до державного реєстру видавців, виготівників

та розповсюджувачів видавничої продукції

Серія ДК №4270 від 22.02.2012р.